

seirbhis peannaidhe,

AR CÓIR FEIOM A BAINTE AISTE AN CÉAD LÁ DEN
CARGAS, AGUS AR UAIRE EILE FAOI MAR A CINNFIÓ
AN TORDAITEOIR.

¶ TAR ÉIS URNAÍ NA MAIÖINE, AGUS CRÍÓC CURTA LEIS AN LIOTÁN
DE RÉIR AN GHÁCHÓIS, DÉARPAÍÓ AN SAGART, AGUS É IN IONAD
NA LÉITEOIREACÉTA, NÓ SA CRANNÓS,

A BŮRÁITRE, ón seanaimsir anuas tá gnás
DIAZA SAN EAGLAIS SO DUTUSTAÍ TEAGASC
DO DAOINE CRÍOSTÚLA I MOB SONRAC I DÚS
AN CARGAIS FAOIN MÓRFEARG A BÍOS AR DÍÁ LEIS
AN BPEACA, AGUS SO SCORRAÍTÍ IAD TRÍO SIN
CUN AITREACÁIS DÉIN DÍLIS, SULA SCRUAATAÍ AON
DUINE ACU TRÍ CÉALZ AN PEACA.

AS CUMNEAM DÚINN, MAR SIN, SO NOCTAR
FÍOC DÉ Ó NEAM IN AZAÍO AN UILE NEAMDIAZACÉTA
AGUS AN UILE NEAMFÍREANTACÉTA, FILLIMIS CUN
AN TIARNA DÍÁ SO CROIBRÚITE, CROÍ-UMAL;
AS DÉANAM DOILIS AGUS BRÓIN FAOINÁR MBEATA
PEACÚIL, AS DÓMÁIL AGUS AS FAOISTIN AR
SCOIREANNA, AGUS AS IARRAÍO TORCÁÍ DIONG-
BÁILTE AN AITREACÁIS A TABAIRT UAINN.

ÓIR TÁ AN TUA ANOIS CURTA CUN FRÉIME NA
SCRANN, IONAS SO LEASPAR ZAC CRANN
NAC DUTZANN TORCÁÍ MAITE UAIÓ, MATEA 3. 10.
AGUS SO DTEILSFEAR SA TINE É. IS EAB. 10. 31.
NÍ UAMNAC TITIM ISTEAC I LÁMA AN
DÉ BEO: FEARPAÍO SÉ DOLA AR NA SALM 11. 6.
PEACAIZ, TINE AGUS RUIB, ZAOČ MÓR
AGUS DOININN; SIN AN DEOC A BEAS ISÁIA 26. 21.
ACU LE N-ÓL. ÓIR FEAC, TÁ AN TIARNA
TAGTA AMAC AS A IONAD CUN CUAIRT
A TABAIRT AR URÓIO NA DROINGE
ATÁ INA ZCÓNAÍ AR AN TALAM. AC CÉ A
FEADOPAS LÁ A TEACÉTA A FULAINGT? CÉ MAL. 3. 2.
A SEASPAS NUAIR A TAISPEÁNFPAS SÉ
É FÉIN? TÁ A ZAOČRÁN INA LÁIM, MATEA 3. 12.

agus glanfaid sé a urlár, agus crumneoid sé a chruitneacht isteach sa scioból; ac loiscfid sé an cáit le tine na c péirí a 1 ^{teasal. 5.} múcaí. Tá lá an Tiarna as teacht 2, 3.

mar gadaí san oíche: agus nuair a veir daoine, Síocáin, agus nuair atá gac uile ní gan baol, ansin tiocfaid scríos obann ortu, mar tagann a pianta ar bean i luí seoil, agus ní raicfid siad slán as. Is ansin a feicfead díbeirg Dé i lá an díoltais a rinne peacaí eannóana a carnad ortu féin, trí easurrmaic a gcroí;

a tarcaisnig maiteas, foighe, agus faofulaingt Dé, an tan a gair sé ^{Róm. 2. 4, 5.} de gnaic ortu cun aicreacais. Is ^{maic 25,} ansin a beir sé rómáil le bualaí ^{10, 11, 12.}

ar an doras, an tan a beas an doras dúnta, agus rómáil le trócaire a iarraí, an tan a tagann aimsir an fíorcirt. Ué, glór uapásac an breicínais is córa, a tabarpar ortu an tan a deapfar leo, Imí, a daoine mallaithe, isteach sa tine síoraí atá ^{maic 25. 41.} ullmaic don diabhal agus dá aingil.

Ar an ábar sin, a bráitire, ^{2 Coir. 6. 2.}

tugaimis aire in am an faid agus a maireas lá an tsánaithe; óir tá an oíche as teacht, nuair na bpeadann ^{Coim 9. 4.}

don duine obair a deanam. Ac creidimis sa solas, an faid ^{Coim 12. 35,} agus atá an solas againn, agus ^{36.}

gluaisimis mar clann an tsolais; ionas na c teiltgear isteach sa ^{maic 25, 30.}

dorcadas amuis sinn, mar a bfuil sol agus síoscán fiacal. Ná tugaimis masla do maiteas Dé, atá as gairm go trócaireac

orainn cun leasaicte, agus dá trua gan críoc a geall maicínas dúinn ina noeacais tarainn, má iompaímí ar féin le croí iomlán fíor.

Óir cé go mbí ár bpeacáí cun ^{isáia 1. 18.} dearg le scarlóir, deapfar cun geal

le sneacra iad; agus cé go mbí cosúil le corcar, deapfar cun geal le holann iad. Iompaigí (a veir an Tiarna) ó bur n-urcáir uile, agus ní beir bur bpeaca ina scríos daoib. ^{esec. 18.} Teiltigí uaid ^{30, 31, 32.}

bur neamháicte uile a rinne sib: Deanaigí daoib féin croí nua, agus sprí nua: Cad ina taob a bfaigí sib bás, sibse, a teach losrael, arna tuiscint na bfuil doibneas ar bit agamsa i mbás an duine a éagas, a veir an Tiarna Dia? Ar an ábar sin iompaigí, agus mairfid sib. Cé gur peacaíomar,

tá abcoir pós againn i bpoicir an ^{1 eom 2.} ábar, íosa Críost an pírean; agus ^{1, 2.}

is eisean an iobairt réitig ar son ár bpeacáí. Óir goinead é faoinár scoireanna, agus buailead é faoinár n-urcáir.

Ar ^{isáia 53. 5.}

an ábar sin fillimis cuigesean, a gabas go trócaireac leis na peacais fíoraitríocá;

ar mbeir deapra dúinn go bfuil sé réir cun ár n-actglacra, agus fíortoilteanac cun maicínas a tabairt dúinn, má tagaimí cuige le haicreacas uilis;

má umlaímí do, agus siúl uaid seo amac ina slite;

má glacaimí a cuing sám, agus a ^{maic 11. 29.}

ualac éadrom orainn, lena leanúint ^{30.}

in uirisleacra, i bpoighe, agus i scaréanacra, agus sinn a beir as ár dtreorú le stiúrú

a Spioraio Naofasan; de gnaic as iarraí

a glóiresean, agus as déanamh na seirbise is dual do inár n-uile slí beatha le breith buíochais. Má déanaimid é sin, fuascloíod Críost sinn ó anaáin an olí, agus ón trom-mallaict úr a cíteas ar an t-iongh, a shuíod sé ar an lámh éle; agus cuirfid sé ar a lámh deas sinn, agus ^{maíca 25. 33, 34.} tabairfid dúinn beannaict grástúil a átar, as aithe dúinn seilb a Ríochta glórmáire a glacaod: Cuise sin go n-deonai sé ár mbreith uile, trína trócaire san críoc. Áiméan.

Agus anois, a bráithre, impím oraib macnamh a déanamh go rúnda in bur gcroí ar aitheanta Dé, agus, do bur n-uimhú péin roime, smaoinem ar bur slite, agus sib go modúil ar bur nglúna.

¶ Ansin déarfad an ministir na ráite seo leanas atá cruinníte as an Scrioptúr naofa, agus as páráil ácar gearr le haíad guíochtainte tostaí, gac don duine ar a glúna.

1S Í is túisce de na haiteanta uile, Éist, a Iosrael, is don Tiarna amáin ár dTiarna Dá; agus gráigse do Tiarna Dá ^{marc. 12. 29, 30.} ó do croí go hiomlán, agus ó d'anam go hiomlán, agus ó d'intinn go hiomlán, agus ó do neart go hiomlán: is í sin an céad aithe.

Ní féidir d'aon duine seirbís a déanamh do beirt máistir: óir beid fuat ^{maíca 6. 24.} aige do duine acu, agus grá don duine eile; sin, nó cloífid sé le duine acu agus beid drochmeas aige ar an duine eile. Ní féidir daob seirbís a déanamh do Dá agus do Mammon.

Bíod grásta orainn, trína ndéanaimid

seirbís taitneamhac do Dá le hurraim agus le heagla dága: ^{eab. 12. 28, 29.} óir is tinte dianloiscneac ár n'Diána.

Naofa, Naofa, Naofa, an Tiarna ^{taisp. 4. 8.} Dá uilecumhaictac, a bí, agus atá, agus atá le teact.

Loirgisí ar dtús ríocht Dé, agus ^{maíca 6. 33.} a fíreantaict.

San comhrannú i gceann a céile ^{eab. 10. 25.} a tréigean, ar nós daoine áirithe; ac beid as gríosad a céile.

A clann, bí sí umhál do bur ^{eip. 6. 1.} n-aithreaca agus do bur máithreaca sa Tiarna: óir is é bur ndualgas é.

Tugaisí a ceart péin don uile duine: cáin don duine dar dual cáin; ^{rom. 13. 7.} custam don duine dar dual custam; ómós don duine dar dual ómós; urraim don duine dar dual urraim.

An té atá san grá dá bráthair panann sé sa bás. Cibé duine a bfuil ^{1 eom 3. 14-18.} fuat aige dá bráthair is dúnmárfóir é: agus tá a fíos agaib nac bfuil an beata síoraí as dúnmárfóir ar bit, ina cónaí ann. Cibé duine a bfuil maoin an tsaoil seo aige, agus a feiceann easpa ar a bráthair, agus a séanas a trócaire air, conas a cónaíos grá Dé ann? A leanai, ná tugaimis grá i mbriatra, ná leis an tceanga; ac i ngníomh agus i bpírinne.

Nac eol daob go bfuil bur gcorp mar teampall as an Spiorad Naomh, an ^{1. cor. 6. 19, 20.} Spiorad atá ionaib, a fuair sib ó Dá, agus nac lib péin sib? Óir ceannaíod

sibh go daor; dá b'ri sin tugaisí glóir do
Dia in bur gcorp.

Ní cun neamhlaine a glaois Dia ^{I Teasal. 4. 7.}
sinn, ac cun naofacta.

Az cur na bréige uaið, labraíodh zac duine
asaið an fírinne lena comarsa: ^{eip. 4. 25, 28.}
óir is baill dá céile sinn.

An té a rinne goir, ná goirdeadh sé feasta:
ac ina coinne sin déanadh sé saotar, az déanamh
maiteasa lena lámha, cun go mbí rud éigin
aige le dáil dósan a mbíonn easnamh air.

Ná cáimisí a céile, a bhráitire. ^{Séamas 4. 31.}
An té cáineas a bhráitair, nó a
tugann breic ar a bhráitair, cáineann sé an
olí, agus tugann sé breic ar an olí.

Go gcuirtear uaið zac seirbe, agus aingioct,
agus fearg, agus caismirt, agus
itíomrá, agus an uile sádas droc- ^{eip. 4. 31.}
rúin.

Tugaisí aire, agus seachaisí sibh
féin ar an tsaint: óir ní i bplúirse ^{Lúcás 12. 15.}
a bfuil aige atá beata an duine.

Is mór an t-ábhar tairbe an crádhadh, ac
sástaact aigne a beic in éineact
leis. Na daoine gur rún leo beic <sup>1 Tim. 6.
6, 9, 10.</sup>
saiðir, titeann siad istead i scaití
agus i nsaiste, agus ina lán ainmianta
éigiallaí, díobhála, a bann daoine in ainmleas
agus i ndamnú.

¶ Ansin déarparó an ministir,

Péad mé, a Dia, agus breactnaig an mianac
atá i mo croí: promaig mé agus scrúdaig
mo smointe: agus amarc an bfuil don

tsliteantact ionam, agus bí do mo seolað ar
slí na síoraíocta.

Má deirimio go bfuilimio san peaca, cáimio
dár meallað féin, agus níl an fírinne ionainn.
Má domáimio ár bpeacaí, tá seisean oilis,
fíréanta cun ár bpeacaí a maiteamh dúinn,
agus cun sinn a glanað ó zac neamhfíréantact.

¶ Ansin, zac duine pós islice ar a glúna, déarparó an sagart
agus na cléirig an Salm seo, 140 ar a nglúna (san áit ina mbeirio
an liotán de ghrát):

Miserere mei, Deus. Salm 51.

Bí trócaireadh dom, a Dia, de réir do mór-
maiteasa: de réir méir do trócaire
scrios amac mo éionta.

Nis mé ar fad óm urcóir: agus glan mo
peaca díom.

Óir domáim mo locta: agus bíonn mo
peaca de síor os mo coinne.

Is i d'asair amáin a peacais mé, agus a
rinne mé an ní is olc i do súile: ar mhó go
mb'fíréanta do briaðar, agus nac mbeadh
smúir ar do breitiúnas.

Féad, is in urcóir a dealbaidh mé: is i
bpeaca a shab mo máitair ina broinn mé.

Ac nac n-iarrann tú an fírinne sa croí
istig: agus nac múinpró tú eagna dom os íseal!

Sciúrparó tú le hiosóp mé, agus is glan
a beas mé: nípró tú mé, agus beiró mé níos
gile ná an sneacta.

Cuirpró tú dea-scéal átais agus lúcháire
cugam: ionas go mbeiró gairdeas ar na cnáma
atá briste agat.

Tiontaig do ghrúis ó mo peacaí: agus scrios
amac mo mígníomartha uile.

Cruaig croí glan ionam, a Óia: agus cuir spríó ceart ionam as an nua.

Ná díbir ó do láchair mé: agus ná tós do naomsprió uaim.

Tabair do cábair arís mar sölás dom: agus nearraig le do spríó saor mé.

Múiníó mé do slite do luét an oile: agus iompófar na peacais éugat.

Fuascail mé ó coir na pola, a Óia, ós tú Óia mo slánaite: agus canfaíó mo teanga o'fhéantacht.

Fosclóir tú mo beola, a Tiarna: agus foilseoir mo beal do molaíosa.

Óir ní iarrann tú don tsaicripis, dá n-iarrfá, tabarfaínn duit í: ac ní bíonn dúil agat in iobairtí loiscé.

Spríó buarta is ea iobairt Dé: croí briste, combrúite, a Óia, ní beas do beann air.

Glóir don áchair, agus don mac: agus don Spioráto Naomh;

Mar a bí ar dtús, mar atá anois, agus mar a beas go bráe: trí saol na saol. Áiméan.

A Tiarna, déan trócaire orainn.

A Chríost, déan trócaire orainn

A Tiarna, déan trócaire orainn.

Ár náchair, atá ar neamh, go naofar o'Áinm. Go dtéa do rioct. Go ndéantar do toil ar talamh, mar a déantar ar neamh. Ár n-arán laetúil tabair dúinn inniu. Agus maíó dúinn ár gcionta, mar a maíóimíone dá gciontaíonn inár n-ádaíó. Agus ná lig sinn i scaitú; ac saor sinn ón oile. Áiméan.

ministir. A Tiarna, saor do seirbísí; agus

freagra. A cuireas a n-iontaoib ionat.

ministir. Cuir cúnaimh éucu ó na haró; agus

freagra. Agus cosain de síor iad le neart.

ministir. Cabraig linn, a Óia ár slánaiteoir; agus

freagra. Agus ar son glóire o'Áinme tarraig sinn; déan trócaire orainn na peacais, ar son o'Áinm.

ministir. A Tiarna, éist lenár nguí; agus

freagra. Agus lig dár n-éamh roctain éugat.

ministir. Suimis.

A Tiarna, impíó ort éisteacht go trócaireac lenár n-urnaithe, agus glac trua d'óib uile a domáios a bpeacáí duit; ionas go bfuasclaítear trí do maíóinas trócaireac na daoine a bfuil a gciontas á gciontú trí an bpeaca; trí Chríost ár oTiarna. Áiméan.

A Óia rícuíachtaig, agus a áchair trócairí; a mbíonn trua agat don uile duine, agus nae dtugann fuat o'áon ní dá ndearna tú; nae mian leat bás an bpeacais, ac go mb'fearr leat go n-iompóó sé óna peaca, agus go saorfaí é; Maíó dúinn go trócaireac ár gcionta; glac éugat sinn agus tabair portaet dúinn, sinne a ngoileann le tuirse ualac ár bpeacáí orainn. Is duál duit an trócaire de síor; is leatsa amáin maíóinas na bpeacáí. Do comirce orainn, mar sin, a Dea-Tiarna, do comirce ar do muiníóir, a o'fuascail tú; ná téig i mbreíóinas le do seirbísí, gur cré beaglaig iad, agus

peacaíḡ trua; ac iompaíḡ o'fearḡ oinne, a
aomaíos ár n-uirísteaḡt, agus atá in aít-
reacás go píorga faoinár loḡta, agus deifriḡ
cun cabraíte linn sa saol seo, ar moḡ go
ḡcónaímio go bráḡ leat sa saol atá le teacḡt;
trí íosa Críost ár oḡtiarna. Áiméan.

¶ Ansin déarfaiḡ an pobal an méio seo leanas, i n-oiarḡ an
ministir:

TIONTAÍḡ tusa sinn, a Ųea-ḡtiarna, agus
trío sin tiontḡpar sinn. Bí ceansa, a
ḡtiarna, bí ceansa le do muintir, a ḡiontaíos
cugat le caoineadḡ, le troscadḡ, agus le ḡuí.
Óir is Ųia trócaireadḡ ḡú, lán trua, fao-
fulangadḡ, agus ḡur oual ouit an mórtḡrua.
Ųeonaír coimirce nuair is pionós atá tuillte
aḡainn, agus trí o'fíoc is ar trócaire a
smaomír. Do coimirce ar do muintir, a Ųea-
ḡtiarna, do coimirce ortḡ, agus ná ceadaíḡ
náiriú o'oiḡdreacḡta. Éist linn, a ḡtiarna, óir
is móir í do trócaire. Agus de réir méio do
trócaire amarc orainn; Trí luaíocḡt agus
roirḡuí do Míic beannaíte, íosa Críost ár
oḡtiarna. Áiméan.

¶ Ansin déarfaiḡ an Ministir ina aonar,

So mbeannaí an ḡiarna sinn, agus go
ḡcoimeadḡa sé sinn; go ligḡ an ḡiarna
do solas a aḡaíde lonradḡ anuas orainn, agus
bíodḡ sé ceansa linn: go n-arḡaí an ḡiarna a
ḡnúis orainn, agus go oḡuga sé síocáin oúinn,
anois agus go deo. Áiméan.

¶ Más oiriúnadḡ é, is ceatḡmáḡ don Oipis seo teacḡt i n-oiarḡ
Urnaí na nóna.

¶ Má bíonn Seamóir ann, is ceatḡmáḡ an méio ar fao a aḡann
romh an taonú Salm is caoga a páḡáil ar lár ón Oipis.

poirm breite buíocais

AR SON

beannaḡtaí an fómair.

¶ Ųerḡ Urnaí na Maríne agus na nóna mar is ḡnádḡ, amadḡ
ón áit a ḡceaptar a aḡraḡ san Oipis seo.

Saílm faoi leit.

¶ Ųsáirḡfear oá Saílm nó breis de na Saílm seo leanas de réir
mar is ceart leis an Ministir.

Saílm 65, 67, 103, 145, 147.

Léacḡtaí faoi leit.

¶ Le haḡaíḡ an Céad Léacḡta,

Léifear Léacḡt oá leanann, de réir mar is ceart leis an Ministir:
Ųeut. 8. 10-Ųeireadḡ. Ųeut. 28. 1-14. Ísaí. 28. 23-Ųeireadḡ.

¶ Le haḡaíḡ an Ųara Léacḡta, Léacḡt oá leanann:

nm. maḡa 6. 19-Ųeireadḡ. nm. Lúcas 12. 16-31. nm. eom 6.
26-35. Taísp. 14. 14-18.

ORTANNA.

¶ Ųsáirḡfear an oá Orḡa a leanas, nó Orḡa acu, in áit Orḡa an
Lae. Ac na laetanta féile, léifear Orḡa an Lae ar oḡús.

A Ųia uilecḡmáḡtaíḡ síoraí, a bronn go
fíal orainn tortḡaí an talaim ina séasúr;
Tugaimio uíal-buíocás ár ḡeroí ouit ar son
na n-aíscí seo; á impí ort do ḡrásta a taḡairt
oúinn leis an fíom ceart a baint astu aḡ
taḡairt ḡlóire ouit féin, agus aḡ fíoiricint
ar an oream atá i riacḡtanas; trí íosa Críost
ár oḡtiarna, a maíreas i ríocḡt leatsa agus
leis an Naomspioradḡ, in Ųur naonḡia trí
saol na saol. Áiméan.

A **Ó**LA uilecúmaictaí, agus a dtair neamái, glóirimio tú mar gur cuir tú acair le do shealltanas grámar, naé oteiprò, com fada agus fanas an talam, ar cur an tsíl ná ar baint an fómair. Beannaímio tú ar son tortaí ilcneálacla an talaim, a tug tú uínn lena gcur i dtairbe. Iarraimio ort a cur i sceill agus i gcumne uínn naé ar arán amáin a maireas an uine; agus deonaiḡ uínn go deo maireactáil ar an té sin is fíor-arán ó neam, ar Íosa Críost ár oTiarna, dá otugtar, agus duitse agus don Spiorao Naom, gac onóir agus glóir, trí saol na saol. Áiméan.

¶ 1 noiaí na Treas Orta oéarpar an urnaí seo leanas:

Urnaí ar son na Misean Críostaí.

A **Ó**LA uilecúmaictaí, a o'ordaíḡ trí do m'ac Íosa Críost do na h'aspail imeact ar fuair an domain, agus an Soiscéal a seanmóiríú do c'ac; Deonaiḡ uínn, a fuair gairm uait teact isteac ro eaglais, umlú le toil ár n-aighe do do b'riactar, agus líon ár gcoí de oútraact le do slí a foilsíú ar talam, agus socair do slánaite a insint i measc na náisiún uile. Féac go trócaireac ar na páganaiḡ naé b'fuil aithe acu ort, agus ar na sluaite atá scaipte ar síúl mar caoiriḡ naé b'fuil maor ortu. A dtair neamái, a máistir na meite, impímio ort toraó a t'adairt ar ár n-urnaite, agus na buanaite a cur amac i gcionn do bairr. Ullmaíḡ agus déan oiriúnac le do grásta iad le h'gair obair a n-oifise;

bronn ortu bua na cumacta, bua na cartanaacta, agus bua na céille; neartaíḡ iad cun cruatan a fulaingt; agus deonaiḡ go raib naé ó do Spiorao Naom ar a saotar, agus go raib a mbeata agus a oteagasc as méadu do glóire, agus as cur daoine an domain ar gair ar slí a slánaite; trí Íosa Críost ár oTiarna. Áiméan.

¶ Go oíreac roim urnaí San Crysostomus oéarpar an urnaí seo leanas:

A **TIARNA** **Ó**LA na slua, a mbíonn cónaí ort san ar-o-ionao naopa, agus naé lúroe do meas ar an uiríseal; a tugann ar do grian éirí ar o'rocuine agus ar oea-uine, agus a fearas fearcainn ar an b'ear cóir agus ar fear an oile; a mbíonn do mórcumact as seolaó a b'fuil ar neam agus ar talam; Tugaimio duit buiocas ár gcoí paoinár o'adairt slán go séasúr sin an fómair, as teact cun an talaim agus á beannú, agus as cur bairr ar an mbliain le do maiteas. Molaimio tú as uet tortaí an talaim a tiolacao orainn, a tug sásam lóin agus lúcaire dár gcoí. Ar a son sin agus ar son tiolacai uile do trócaire tá o'áinn glómar á molaó agus á móraó g'ainn; agus sinne as iarraio o'impí ort síol do b'riactair a cur inár gcoí, agus buanoruct do beannaacta a ooirteaó anuas orainn; ionas go otugaimio uainn tortaí an Spiorao, agus go rabtar, lá mór deirio an domain, dár gcruinniú isteac ro ioclainn neamái; trí Íosa Críost ár oTiarna, dá otugaimio, agus duitse agus don Spiorao Naom, gac onóir agus glóir, anois agus trí saol na saol. Áiméan.

oiris na comaoinead.

¶ Úsáidpean in áit Oirís na Lae Oirís dá bfuil ceapta le haíaró urnaí na Maíone agus na Nóna.

An Epistil. 1 Teasal. 5. 14.

DO bur ngríosú atáimio anois, a bhráitire. Tugaisí rabad don dream dösmaictaite, tugaisí croí do na daoine easlacla, cuirisí taca leis na daoine laga, bíisí foisneac le cácl. Tugaisí do bur n-aire nac otugann don duine an t-olc in aghaid na maite o'don neac; ac bíod tóir aghaid i gcónaí ar an maite, eadraib féin, agus rós leis an saol uile. Bíod lúcháir oraib go deo; gúisí gan stad; tugaisí buíocas ar gac uile ní; óir is é seo toil Dé in íosa Críost in bur otaob. Ná múcaisí an Spiorad; nára beas lib tairngreacra; ac as péacra an uile ní; as coimneáil bur ngreama ar a bfuil maite; agus as seacaint cuma féin an oile. Agus go naomái Dia féin na síocána go huile agus go hiomlán sib; agus guim Dia go scoinnítear sib gan smál ioir spríto agus anam agus corp ar fáo go oí teact ar oTiarna íosa Críost.

nó,
nm. Séamas 1. 16.

Ná raib seacrán oraib, a bhráitire na páirte. Is ó neam anuas a tagann gac tiolacrao dá feabhas agus dá iomláine, anuas ó áclair na soilse, nac mbíonn corraet ná claochlú dá lagao air. Is dá deoin féin a rinne sé ár ngríniúint trí briaetar na pírinne, ionas go mba sahas céadortcaí dá atcrutú sinn. Ar an ábar sin, a bhráitire na páirte, bíod

gac duine aghaid réio le héisteact, mall le labairt, mall cun feirge: ó nac n-oibríonn fearg an duine píreantact Dé. Cuirisí oib mar sin an uile ghaostact agus an uile gáirsíúlact iomarcacl, agus glacaísí go humal leis an mbriaetar atá á planóáil ionaib, arb péioir leis bur n-anamacla a slánú. Ac comlíonaísí an briaetar, gan beic as éisteact amáin, as cur dallamullóige oraib féin. Óir má éisteann duine ar bit leis an mbriaetar, gan a comlíonacl, is ionann an té sin agus duine as péacaint ar a dreacl féin i scátán: óir feiceann sé é féin, agus imíonn sé leis, agus tá dearmad déanta láitreacl dá cosúlact féin. Ac an té dearcas isteact i react iomlán na saoirse, agus a fanas ann, gan beic mar duine as éisteact go dearmadact, ac mar duine a comlíonas an obair, is beannaite ina gníom an té sin. Má tá cuma na cráipeacta ar don duine aghaid, agus gan srian aise ar a teanga ac é as meallrao a croí féin, is fuar a cúro cráipeacta. Is í seo an cráipeact glan gan teimeal i láclair Dé agus an áclair, dul o'féacaint dílleactaí agus baintreacl ina n-anró, agus é féin a coimead gan smál ón saol.

An Soiscéal. nm. macla 13. 36.

Cuir íosa uair ansin an mórslua, go ndéacais isteact sa teact: agus táimis a deisceabail cuige, agus iao á rá, mínig dúinn samlaio an ogaíl sa gort. O'freagair sé agus dúirt sé leo, An té cuireas an deasíol is é Mac an Duine é; is é an doiman

an fhort; is iad clann na riocta an dea-síol; ac is iad clann na hainsprios an cogal; an namair a cuir iad is é an diabol é; an fomar is é deireadh an domhain é; agus is iad na buanaite iad na haingil. Dá b'ri sin mar cruinníodh an cogal agus mar loisceadh sa tme é; is amlaíodh beirí agus deireadh an domhain seo. Cuirprí Mac an Duine uairí a aingil, agus cruinneodh siad amach as a riocht fad ábhar scannail, agus luét an oile, agus caiteprí siad isteach i sorn tme iad: is ann a beirí an fól agus an fíoscán fíacal. Is ansin a beirí na fíreín agus lonradh mar an fírian i riocht a n-áthar. An té a bfuil cluasa air le héisteacht, éisteacht sé.

nó,
nm. eoin 6. 5.

ASGUS nuair d'ardaigh Íosa a súile, agus conaic sé slua mór agus teacht cuise, dúirt sé le Pilib, Cá gceannóimí arán, go n-íte siad seo? (Is agus cur féacála air adúirt sé sin: óir bí a fíios aige féin cad é a deánadh sé). D'freaigair Pilib é, níor leor dóibh luach dá céad pingin d'arán, ionas go nglacfaí fad duine acu beagán. Dúirt duine dá deisceabail, Ainrías, deardáir Síomóin Peadar, leis, Tá gasúr anseo, a bfuil cúig bairín eornan, agus dá iasc beaga aige: ac cad é is fiú an méid sin roir an oireadh sin daoine? Agus dúirt Íosa, Tuagáir ar na daoine suí síos. Agus bí an fear flúirseach san áit. Suigh na daoine síos mar sin, tuairim agus cúig míle a líon.

Agus glac Íosa na bairíneacha; agus d'altaigh sé iad, agus roinn ar na deisceabail iad, agus roinn na deisceabail iad ar an dream a bí ina suí; agus an t-iasc mar an gceanna, oireadh agus a ceastais uachtu. Nuair a bí a sá acu, dúirt se lena deisceabail, Bailigí an fuilleach atá fágta, ionas nac dté don ní amú. Bailíodh mar sin le céile é, agus líonadh dá ciseán deas d'fuilleach na gcúig bairín eornan, an fuilleach a bí fágta i ndiaid na ndaoine a bí agus ite. Dúirt na daoine úr ansin, nuair a conaiceadh an míorúilt a rinne Íosa, go fírinneach is é seo an páirí a bí le teacht ar an saol.

¶ Tosóidh an Opráil leis an Abairt seo:

ONÓRAIGHÍ AN TIARNA LEU OLLMAITEAS, agus le céadtoradh fad bairín dá mbaineann tú.

—Seannáite 3. 9.

mineastrálaict baiste poiblí naíonán,

lena cur i bpeiròm sa Teampall.

¶ Is é is móeanta 'oó cúráirí' sa páirte an pobal a comairlíú go minic, san baiste a leanaí a cur ar aíló ear an ceatru nó an cúigí seachtain tar éis a mbreite, mura mbíonn cúis mór cuí leis.

¶ Is cóir an pobal a comairlíú gur le linn Seirbise Poiblí éigin den Eaglais is cuí baiste a mineastráil: ní hamháin go mbí an pobal ansin i láthair ina brianaisí gur glaoó leis na daoine nuabaitíte mar baill o'Eaglais Críost; ac ina teannta sin go gcuire baiste na naíonán i gcuirme 'oó saó don tuine atá i láthair a dearbú péin cun oé ina baiste. ar an ábar céanna is ceart an baiste a mineastráil i oteanga an pobail.

¶ Agus tugaisí faoi bur n-aire, gur cóir beirt aitéreaca baiste agus máthair baiste amáin a beir as saó leantóir air atá le baiste; agus áthair baiste amáin agus beirt máthreaca baiste as saó leantóir mna.

¶ Is ceatmaó 'oó tuismíteoirí freagairt ar son a leanaí péin. nuair naó péirí tríúr crístíní a páil, is leor beirt; agus mura mbíonn beirt le páil, is leor tuine amáin. Ba cóir 'oó na crístíní beir in aois na céille, agus ina mbail o'Eaglais na héireann, nó o'Eaglais atá i gcomaoineac léi.

¶ Nuair a bíonn leanaí le baiste, ba cóir 'oó na tuismíteoirí pógra a éabairt don cúráirí in am. agus ní poláir 'oó na háitreaca baiste agus 'oó na máthreaca baiste, agus 'oó na daoine leis na leanaí, beir ullam as an umar baiste, um urnaí na maidine nó na nóna, go oíreac i noiaró na treas Orea, nó um pé uair eile a mólps an tOraiteoir; ac péacaint cuise naó mbacpar tuismíteoir ar bié óna leantóir a cur a baisteo le linn na Seirbise Poiblí, más é sin is roga leis.

¶ Nuair a téantat an baiste a mineastráil le linn urnaí na maidine nó na nóna, is ceatmaó ansin na hurnaité go léir i noiaró na treas Orea a páigáil san a rá.

¶ Ar oirioim don Sagart leis an umar baiste agus le linn é a beir ina seasaín ansin, oéarparó sé,

Ar baisteo an leantóir seo céana, nó nár baisteo?

¶ Má freagraítear, "níor baisteo"; naóairó an Sagart cun cinn mar leanas:

A Daoine na páirte, ó gineao agus ó rugao an cine daonna i bpeaca, agus go ndeiréann ár Slánaiteoir Críost, Mura mbeirtear tuine áthair, ní péirí leis ríocht Oé a feiceáil agus go ndeiréann pós, Mura mbeirtear tuine ó uisce agus ón Spiorao, ní péirí leis dul isteaó i ríocht Oé; Acainim oraib glaoó ar Oia áthair, trínár oTiarna Iosa Críost, go ndeonáí sé oá trócaire flaitiúil don leantóir seo [oó na leanaí seo] an ruo úo naó péirí a beir aise [aicí, acu] ó oúcas; go mbaistear é [i, iao] trí uisce agus trío an Spiorao Naomh, agus go nglactar isteaó in Eaglais naopa Críost é [i, iao], agus go ndéantat ball [bail] beoga [beoga] den Eaglais céanna é [i, iao].

¶ Ansín éireoiró na daoine ina seasaín, agus oéarparó an Sagart,

A Oia uilecumáctais, síormartanais, a tugann cunam oá bpuil i nglactar, a cuiríós lena oteiteann cugac as iarraio póiricinte, a beoíos na creirimis, a tugann aiséirí 'oó na mairó; Glaoimro ort ar son an Naíonán seo [na Naíonán seo], go bpaige sé [sí, siao] maíúnas a peacaí [peacaí, bpeacaí] trí aóiniúmt spioraoácta agus é [i, iao] as teaó cun 'oó baiste naopa. Saó cugac é [i, iao], a Tiarna, mar a geallais trí 'oó oílmac, á rá, iarraisi, agus tabarpar oaoib; lorgaisi, agus geobairó sib; buailisi, agus

posclópar daoib: Surb amlaib a tabarpar anois dúinne atá as suí; so bpaigimio agus sinn as lorg; oscail an geata dúinne atá as bualaib; ionas so mblaise an Naíonán seo [na Naíonáin seo] doibneas beannaicta síoraí do'ionlaib neamái, agus so sroice sé [sí, síad] an ríocht síoraí a geallais-se dúinn trí Críost ár oTiarna. Áiméan.

nó í seo:

A Óla uilecumáctais, síormartánaí, a tarrctais, trí do mórtócaire, Naoi agus a clann san Arc ó anbaib trí uisce; agus rós a treoraí clann Iosrael do pobal slán trí an Muir Rua, as comartú leis sin do baiste Naofa; agus a naomais uisce cun glanta rúnroiamraí an péaca trí baiste do Óilme íosa Críost, in abainn an Iornáin; Suimio tú, de brí do trócairí dochuimsíte, so bpeácair so báil ar an Naíonán seo [na Naíonáin seo]; ionnail agus naomais é [í, íad] leis an Spiorad Naom; ionas so tabarpar istead in Arc Eaglaise Críost é [í, íad] agus so saorpar óo fearg é [í, íad]; agus, trí sheasmáct i screideam, trí átas an doctais, agus trí fréamú sa grá, so dtreabha sé [sí, síad] tonnta an tsaoil buarta seo, ar mod so sroice sé [sí, síad] faoi deoib tír na beata suáime, le beir i ríocht leat ansin trí saol na saol; trí íosa Críost ár oTiarna. Áiméan.

Ansín déanfaib an Sagart,

Eistigí le briatra an tSoiscéil, a scríob Naom Marcas, sa deiciú caibritil, as an treas véarsa déas,

TUSADAR leanaí ósa cun Críost, cun so leasao sé a lám orcu: agus cuir a deisceabail cosc leosan a bí a tabairt cuige. Ac nuair a tug íosa é sin faoina aire, bí mícéata aige orcu, agus dúirt sé leo, ligigí do na leanaí beasa teact cugamsa, agus ná cuirigí cosc leo: óir is dá leitéir síú ríocht Dé. Dveirim lib so fírinneac, Cibé duine nac nglacfaib ríocht Dé ar nós linb, nac raicair sé istead iní coíce. Agus glac sé cuige ina uict íad, agus beannais sé íad agus é as cur a lám orcu.

¶ Agus an Soiscéal léite, déanfaib an ministir an molaib sairio seo bunaithe ar Briatra an tSoiscéil:

A Daoine na páirte, cloiseann sib sa Soiscéal sin briatra ár Slánaiteora Críost, sur ordais sé na leanaí a breit cuige; sur cáin sé na daoine sur mian leo íad a cosc air; so mbrostaíonn sé an uile duine le haicris a déanam ar a n-ionracas. Tuigeann sib mar a dearbais sé a dea-toil cucu trína comarta seactrac agus trína gniom; mar cuir sé a lám a tarstu, leas sé a bosa orcu, agus beannais sé íad. Ná bíob amras oraib mar sin, ac creitigí so dútractac, so nglacfaib sé an Naíonán seo [na Naíonáin seo] atá i látair so ceansa mar an gcéanna; so scuipib lám a trócaire

tairis [tairsi, tarstu]; go dtabairfaió sé beannaíocht na beata síoraí do [oi, oíob], agus go léifí sé do [oi, oíob] beir rann-páirteac ina ríocht sútain.

Dá b'ri sin, ós dearb linn dea-tóil ár n-ácar neamái cún an Naíonáin seo [na Naíonán seo], a d'fóilsig a Mac Íosa Críost; agus ó nac bfuil amras ar bit orainn ac gur mairt agus gur inmholta leis an obair cartanac seo againn, agus sinne as breit an Naíonáin seo [na Naíonán seo] cún a Baiste Naofa; tugaimis buíochas leis go dílis deabóideac, á rá,

¶ Ansin dearfaió an Ministir agus an pobal,

A Dá uilecumáctais síormartanais, a ácair neamái, tugaimis buíochas leat go humal, de b'ri gur deonaís sinn a glao cún eolais do grásta: méadais an t-eolas sin, agus near-tais an creideam seo ionainn go brác. Tabair do Spiorad Naom don Naíonán seo [do na Naíonáin seo], ionas go n-átgintear é [í, iad], agus go ndéantar oíre [oíre] ar an slánú sútain de [oi, oíob]; Trinár oTiarna Íosa Críost, á maireas i ríocht leatsa agus leis an Spiorad Naom, ánois agus go deo. Áiméan.

¶ Ansin labróir an Sagart leis na haitreaca baiste agus leis na máireaca baiste ar an gcuma seo:

A Daoine na páirte, tug sib an leanb seo [na leanaí seo] anseo lena baiste [baiste, mbaiste]; gúis sib go n-deonóir ár oTiarna Íosa Críost a glacad [glacad, nglacad]

cuise féin, a fuascailt [fuascailt, bfuascailt] óna peacaí [peacaí, bpeacaí], a naomú leis an Spiorad Naom, ríocht neime a tabairt do [oi, oíob] agus an beata sútain. Cuala sib freisin gur geall ár oTiarna Íosa Críost ina Soiscéal na n-íde sin uile a d'iarr sib a deonú; gealltanais a comhionas sé agus a cuirfeas sé i scrí, ar a taob sin de, go cinnte.

Mar sin, de réir an gealltanais sin a tug Críost, caipíó an Naíonán seo [na Naíonáin seo] a geallad go dílis, ar a taobsan [taobsan, otaobsan] de, tríbse adá in bur n-urraí ar a son [son], (go dtasa sé [sí, siad] in aois a glacta air [uirte, ortu] féin), go ndíltai sé [sí, siad] don diabol agus dá oibreaca uile, agus go screide sé go buan Briatar naofa de, agus go gcomhiona sé [sí, siad] a díteanta. Fiagraim mar sin,

A n ndíltair, in ainm an Linb seo, don diabol agus dá oibreaca uile, d'uabar díomaoim agus do mórgaict an tsaoil, mar don lena mianta santaca uile, agus d'aimhianta na colainne, ar cuma nac leanfair iad ná nac dtreorófar tú acu?

freagra. Díltaim doib uile.

ministir.

A n screidir i ndia an ácair uilecumáctac, cruaitheoir neime agus talaim?

Agus in Íosa Críost a don-macsan ár oTiarna? Agus gur gabad é ón Spiorad Naom, gur rugad ón Maigean Muire é; gur

fulaimís sé páis faoi póintias píoláir, gur céasadh ar croic é, go bfuair sé bás, agus gur aúlacaí é; go ndéanais sé síos go hipreann, agus gur éirís sé arís an treas lá ó na mairbh; go ndéanais sé suas ar neamh, agus go bfuil ina suí ar deis Dé an tAchtair Uilecumáctac; agus gurb as sin a tiocfas sé cun breitiúnas a tabairt ar beoí agus ar mairbh?

Agus an gcreidir sa Spiorad Naomh, an Naomh-Eaglais Caitliceach; Cumann na Naomh; Maitiúnas na bpeacáí; Aiséirí na colainne; agus an beatha síoraí?

FREAGRA. Creidim é sin uile go dlúth.

MINISTIR.

An toil leat do basteadh sa creideamh sin?

FREAGRA. Is é sin is toil liom.

MINISTIR.

An gcoimeádfar tú go humál, mar sin, naomtoil Dé, agus a díteanta, agus an siúlfaid tú iontu ar feadh do saoil?

FREAGRA. Déanfaid, le cúnamh Dé.

¶ Ansin déarfad an SAZART,

A Úla trócairí, deonais go n-aúlactar an Sean-Ádham sa leanb seo [sna leanaí seo], ar mhó go bfaighe an duine nua aiséirí ann [intí, iontu]. Áiméan.

Deonais go bfaighe an uile míangas collaí bás ann [intí, iontu], agus go maire agus go bfaid an uile ní a baineas leis an Spiorad Naomh ann [intí, iontu]. Áiméan.

Deonais go mbeí cumáct agus neart aige [aici, acu] go mbeire sé [sí, siad] an bua, agus go gcaitheimís sé [sí, siad], in aghaidh an diabail, an tsaoil, agus na colainne. Áiméan.

Deonais don té a tiolaictear duit inár n-oifis agus inár mineastrálaict bronntanas na suáilcí neamhaí, agus a cúiteamh go buan, trí do trócaire, a tiarna Dia beannaithe, a maireas, agus a rialaíos an uile ní, trí saol na saol. Áiméan.

A Úla uilecumáctais siormartanaí, ar doirt do Mac fíorgháite Íosa Críost uisce agus fuil amach as a taobh mórluaig do'fonn maitiúnas a fáil inár bpeacáí; agus a tug aithe do deisceabail, go raicardís, as teagasc na gciníocha go léir, agus iad a basteadh in ainm an Achar, agus an Míic, agus an Spiorad Naomh; Tabair aire, guimíó tú, do'acainíocha do bobaí; naomais an t-uisce seo cun peaca a ní amach go rúnviamrac; agus deonais don leanb seo [do na leanaí seo], atá le basteadh ann anois, go bfaighe sé [sí, siad] le basteadh ann anois, go bfaighe sé [sí, siad] go buan i measc slua do leanaí vílís tofa; trí Íosa Críost ár otiarna. Áiméan.

¶ Ansin glacfaid an SAZART an leanb ina lámha, agus déarfad sé leis na haiteacha baiste agus leis na máiteacha baiste,

Tabair ainm don leanb seo.

¶ Agus ansin, agus an t-ainm á rá aige ina n-iair, cumpaid sé san uisce é go haireac paicilleac, más é sin is toil leo, agus gur deard do gur péirir leis an leanb é a fulaimís; murab amlaí atá is leor uisce a d'oinceadh air, gan paillí a déanamh sa méir seo éíos a rá,

A. Baistim tú in Aimm an Achar, agus an mic, agus an Spioraio Naomh. Áiméan.

¶ Ansin déarparó an Sagar,

Ligimíó an leanb seo isteaó i bpoibál tréaóa Críost; agus* gearraim com-
 arda na Croise air [uirte], ina * Déanparó an Sagar
 tuar naó mbeiró náire air [uirte] comarda na Croise ar
 feasta creideamh Críost céasta éadóan an linb anseo.
 a domáil, agus troio go calma faoi-
 na brataó, in aghaio an peaca, an tsaoil, agus
 an diaóail; agus leanúint ina laóó oílis do
 Críost agus ina seirbiseaó do go deireaó a
 saoil. Áiméan.

¶ Ansin déarparó an Sagar,

Os pollas anois, a bráitire na páirte, sur
 atgineao an leanb seo [na leanaí seo],
 agus sur glacaó isteaó é [i, iao] i gcomlaó
 eaglaise Críost, tugaimis buiočas le Dia
 uilecumáctaó as uó na ndearlaicteí sin; agus
 guimis é do' aontoil, go scaite an leanb seo
 [na leanaí seo] an cuio eile do' saol [saol] de
 réir an túis sin.

¶ Ansin déarpar, agus saó don duine ar a glúna:

Ar naóair, atá ar neamh, go naofar do' Aimm.
 Go doaga do rioó. Go ndéantar do toil
 ar talamh, Mar a déantar ar neamh. Ar n-arán
 laetúil tabair dúinn inniu. Agus maic dúinn
 ár gcionta, Mar a maicimíó do' gciontaíonn
 inár n-aghao. Agus ná lig sinn i gcaó; do
 saor sinn ón oí: Oir is leatsa an rioó, an
 cumáó, agus an glóir, trí saol na saol.
 Áiméan.

¶ Ansin déarparó an Sagar,

Tugaimíó buiočas ó croí duite, a áair
 sártrócairig, sur toil leat an Naíonán seo
 [na Naíonáin seo] a atginiúint le do Spioraio
 Naomh, a glacaó [glacaó, nglacaó] mar do
 leanb [leanaí] péin trí uócmacaó, agus é
 [i, iao] a déanam páirteaó do eaglais naofa.
 Agus iarraimíó go humal ort a deonú go
 maire sé [sí, siaó] cun píreantaóta, tar éis
 a beir [beir, mbeir] marb don peaca, agus go
 mbí sé [sí, siaó] rannpáirteaó in aiséirí
 Críost, tar éis a doíaca leis ina bás; ar
 móó go mbí sé [sí, siaó] ina oíre [hoíre,
 n-oíre] sa deireaó ar do rioó síoraí, in
 éineáó leis an gcuio eile do eaglais naofa;
 trí íosa Críost ár oíarna. Áiméan.

¶ Ansin, agus saó don duine ina seasaí, déarparó an Sagar an
 molaó seo leanaí leis na hoíreaca baiste agus leis na máir-
 reaó baiste:

O geall an leanb seo [na leanaí seo] tríbse,
 a urraí, [hurraí, n-urraí] oíúctú don
 diaóail agus do oibreaó uile, ó geall sé [sí,
 siaó] creideamh i nDia, agus riarao do; ní
 móó do oib cuimneam air seo, go luíonn sé
 oraib mar dualgas péacaint cuise go múntear
 an Naíonán seo, [na Naíonáin seo], a túisce
 agus a beir an foglaím ar a cumas [cumas,
 gcumas], a sollúnta agus atá an móó, an
 gealltanais agus an dearbú a rinne sé [sí, siaó]
 tríbse; agus go n-oiltear go suáilceaó é
 [i, iao] le beata diaó Críostúil a caiteam;
 as cuimneam i gcónaí go bpoilsíonn an baiste
 ár ndearbú dúinn; is é sin, eiseamláir Críost
 a leanúint, agus éirí cosúil leis; ar móó go

n-éagaimisne don peaca, sinne a baisteas, agus go n-éirimis arís don fíréantaíocht, pé mar a 'éas seisean, agus sur éirí sé arís ar ár son; agus sinne do buaúaint de síon ar ár n-aimhianta uile, agus do méadó in aghaid an lae i ngrad súailce agus i n'iaíocht beata.

Tá sé de dualgas oraib aire a tabairt do go dtugtar an leanb seo [na leanaí seo] go dtí an tEaspas lena d'aingniú [d'aingniú, n'aingniú] paoina láimh, a tuisce agus is péir leis [léi, leo] an Cré, an páir, agus na Deic náiteanta, a rá, agus go múintear sa breis é [i, iad] as Teagasc Críostaí na heaglaise atá leagtha amach cuige sin.

¶ Má mineastrálar an baiste lasmuig den tSeirbís Poiblí, abrad an sagart ansin,

So raib grásta ár dtiarna íosa Críost, agus grá Dé, agus cumann an Spioraio Naomh againn anois agus go brá. Áiméan.

¶ Is cinnte de réir Briatair Dé, go slánaítear na leanaí a baisteas, má gheibir bás sula bpeacaio go gníomhac.

Bíod go n-ordáítear píos na Croise san Oipis seo a d'eanamh sa baiste de réir sean-nóis imholta na heaglaise, ní meastar aisti gnás nua ar bít a cur leis an tsacramint mar cuio vi, nó riachtanac oi; ná go bfuil bua nó éipeacht dá cuio péin san péiríom a bainítear as an bpíor sin, níl inti ac go gcuirítear bás agus Crois Críost i gcumme do na Críostaíte go léir, ós iontusán atá a n'ócas agus a nglóir; agus go gcuirítear i gcumme dóib go mba dóir dóib an Crois a iompar ar mhó ar bít mar cuí le Dia a leagan ortu, agus go mbeirís ar don vul le Críost mar fúlaimh sé; ní a léirítear níos p'oiléiteadaí sa treas Canóin déas o'heaglais Sasana, Canóin atá i gcló trí ortu na Seanaíre Coitinne as deiread Canóin eaglaise na héireann.

mineastrálaíocht

baiste p'riobáiois leanaí

1 dtíte.

¶ Tabairt Cúraiois gac paróiste rabad don pobal, nac gcuirí paoi n'ear a leanaí a baiste sa baile ina dtíte mura mbíonn cúis dábaíocht agus géarú leis. Ac nuair is riachtanac é a d'eanamh, ansin mineastrálar an baiste mar leanas:

¶ Ar dtús, glaoí ministir an paróiste ar Dia (nó, mura bfuil ministir an paróiste ar fáil, ministir olisteanac ar bít eile is péirí a solátar), agus abrad sé an páir, agus pé uimh eile de na paróista eile atá ordáite éana péin lena rá i bpíorm an baiste poiblí agus a lispí an uain agus an riachtanas láitead dó. Agus ansin, tar éis ainm a tabairt don leanb as uime éigin atá i láteir, doirtear an ministir uisce air, agus na pocail seo á rá aige:

A. Baistim tú in ainm an Achar, agus an Míe, agus an Spioraio Naomh. Áiméan.

¶ Ansín, agus gac don uime ar a glúna, tabairt an ministir buíocas do Dia, agus déarpar sé,

Tugaim do buíocas ó croí duit, a dtair sártrócairí, sur toil leat an Naíonán seo a dtéimínt le do Spioraio Naomh, a glacaí [glacaí] mar do leanb péin trí uctmácaíocht, agus é [i] a d'eanamh páirteac do eaglais naora. Agus iarraim do humal ort a deonú go mbí sé [sí] rannpáirteac in aiséirí do Míe, paoi mar a d'eanat rannpáirteac anois é [i] ina bás; agus go mbí sé [sí] ina oíre [hoíre] sa deiread ar do ríocht síoraí, in éinead leis an gcuio eile de do naomh; tríosean do Mac íosa Críost ár dtiarna. Áiméan.

¶ Agus ná bíod amhás ortu, ac go bfuil an leanb baistite go olisteanac agus go d'ócanac, agus nár dóir a d'baiste.

TEAGASC CRÍOSTAÍ

mar atá,

oibreácht a chaitpheas gac don tóime a foghlaim, sula dtugtar i láthair an easpaig é lena daingniú.

Ceist.

CÉARD is ainm duit?

FREAGRA. Ainm nó ainmneacha baiste.

Ceist. Cé tús an tainm sin ort?

FREAGRA. M'áitreacha baiste agus mo máitreacha baiste i mo baiste; ina n'oearnað ball le Críost, leanb le Dia, agus oíðre ar ríocht neimhe díom.

Ceist. Céard a rinne d'áitreacha baiste agus do máitreacha baiste an uair sin ar do shon?

FREAGRA. Sealladar agus móroíodar trí nite ar mo shon:

An céad ní, go n'oiúltoínn don diabhal agus dá oibreacha uile, do phomp agus do dhíomáoin-teas an tsaoil oile seo, agus d'ainmíanta uile na colainne;

An dara ní, go screipinn ailt uile an Creioimh Críostaí;

Agus an treas ní, go gcomhlionpaim naomtoil Dé agus a áiteanta, agus go siúlpaim dá réir ar feadh mo shaoil uile.

Ceist. Nac measann tú go bfuil d'iallac ort creideamh agus déanamh de réir mar a sealladar an ar do shon?

FREAGRA. Measaim go deimhin; agus le cúnamh Dé déanfaid amhlaid. Agus tugaim buíochas ó croí do Dia ar n-áthair neamái, gur fairsé orm beic ar an slí seo mo slánaithe, trí íosa

Críost ár Slánaitheoir. Agus guim Dia a ghrásta a tabairt dom, go bpanaí amhlaid go veireadh mo shaoil.

An Ceistí.

Áitris ailt do Creioimh.

Freagra.

CREIOIM i nDia an t-áthair Uilecumáctac, Cruáitheoir neimhe agus talamh:

Agus in íosa Críost a don-Macsan ár dtiarna, a gabhadh ón Spioraí Naomh, a rugadh ón Maighdean Muire, a d'fhuailg páis faoi phointias píoláir, a céasadh ar croic, a fuair bás, agus a athlacadh, cuais sé síos go hifreann; d'éirigh sé arís an treas lá ó na mairbh, cuais sé suas ar neamh, agus tá ina shuí ar dheis Dé an t-áthair Uilecumáctac; as sin tiocfaid sé chun breitiúnas a tabairt ar beoí agus ar mairbh.

Creioim sa Spioraí Naomh; An Naomh-Eaglais Caitliceac; Cumann na Naomh; Maitiúnas na bpeacaí; Áiséirí na colainne; agus an beata síoraí. Áiméan.

Ceist. Céard iad na príomhnite foghlaimíonn tú sna h-áit sin do Creioimh?

FREAGRA. Ar dtús, foghlaimim go mba cóir dom creioimh i nDia an t-áthair, a rinne mé, agus an domhan uile;

Ansin, go mba cóir dom creioimh i nDia an Mac, a d'fhuascail mé, agus an cine daonna go léir;

Agus ansin arís, go mba cóir dom creioimh i nDia an Spioraí Naomh, a naomáiós mise, agus pobal tofa Dé ar fad.

CEIST.

Dúrais, gur gheall o'Áitearda baiste agus do máitearda baiste ar do son, go gcomhlíonfa áiteanta Dé. Inis dom, an mó iadusan?

FREAGRA. Deic gcinn.

CEIST. Cía hiaó?

FREAGRA.

1. AD siú a labhair Dia sa bpicíú caibrit de Ecsodus, á rá, is mise an TIARNA do Dia, a rug amac as tír na hÉigipte tú, as teac na daoirse.

1. Ná bíod déite ar bit eile agat ac mise.

2. Ná véan don íomá greanta duit féin, ná macasamail o'don ní dá bfuil ar neam tuas, ná ar an talam éios, ná san uisce atá faoin talam; ná sléac ódib, agus ná haodair iad; óir mise, do TIARNA Dia, is Dia éadmar mé, agus agraím peacaí na sinsear ar an gclann go dtí an treas glún agus an ceathrú glún de luét m'fuacla, agus véanaim trócaire ar na mílte den dream a tugann grá dom agus a comhlíonas m'áiteanta.

3. Ná tabair ainm do TIARNA Dia gan fáct; óir ní gan loct i láthair an TIARNA a beas an té a tugann a ainm gan fáct.

4. Cuimnígh ar lá na Sabóide a coimeádo naofa. Ar feadh sé lá bí ag obair, agus véan a mbíonn agat le véanam; ac an seachtú lá, is í Sabóid do TIARNA Dia í. An lá sin ná véan don safas oibre, tusa, ná do mac, ná o'iníon, do shearbónta fir ná do shearbónta mná, o'eallac, ná an coiméio atá ar aíoct agat. Óir sé laetanta caite an TIARNA ag

véanam neime agus talaim, na mara, agus a bfuil iontu, agus an seachtú lá bí sos aige: dá b'ri sin beannaigh an TIARNA an seachtú lá, agus naomáigh é.

5. Tabair urraim doo áthair agus do do máthair: ionas go mba faoa do laetanta sa tír a tugann do TIARNA Dia duit.

6. Ná véan dúnmárú.

7. Ná véan adaltranas.

8. Ná véan goib.

9. Ná tabair fianaise bréige in aghaid do comarsan.

10. Ná santaigh teac do comarsan, ná santaigh bean do comarsan, ná a shearbónta, ná a cumal, ná a dam, ná a asal, ná ní ar bit is leis.

CEIST.

Céard iad na príomníte foghlaimíonn tú ó na hÁiteanta sin?

FREAGRA. Foghlaimim an dá ní: mo dualgas do Dia, agus mo dualgas do mo Comarsa.

CEIST. Céard é do dualgas do Dia?

FREAGRA. Is é mo dualgas do Dia, creidiúint ann, eagla a beic orm roime, agus é a gráu le mo croí ar fao, lem aigne ar fao, lem anam ar fao, agus le mo neart ar fao; é a adrao, beic buioct de, mo muinín go léir a cur ann, é a guí, urraim a tabairt dá Naom-ainm agus dá Briathar, agus seirbís óilis a véanam do ar feadh mo saoil.

CEIST. Céard é do dualgas do do Comarsa?

FREAGRA. Is é mo dualgas do do Comarsa, é a gráu mar mé féin, agus beart a véanam le

các mar b'aíl liom go n'óanfaois-sean liomsa: Grá, urraim, agus fóiricint a tabairt dom achair agus do mo máchair: Urraim agus umlaíocht a tabairt T. É. [don banríon agus do gac don duine atá suite i gceannas paoina réir], p. É. [d'a bfuil curta i gceannas orm]: Séilleadh do mo rialtóirí, dom oirí, dom doirí spioradálta, agus do mo máistrí go léir: Mé féin a iompar go humal urramac doibh siú uile a cuireadh os mo cíonn: San dochar a déanamh d'aon duine le focal ná le gníom: Beir pírinneac cóir i mo d'aíl le cáic: San mailís san fuad a cotú i mo érói: Mo lámha a staonadh ó miongoir agus ó fuadac, agus mo teanga ó droc-éaint, ó bréag agus ó scannal: Mo corp a coimeadh go measarta, stuama, seanmhaí: San maoin daoine eile a sanntú ná a lorg; ac foghlaim agus oibriú go hionraic le mo beata féin a tuilleam, agus mo dualgas a déanamh sa tsli beata úr, ina dtoileoird Dia mé a gairm.

An Ceistí.

A leanb d'il, bíod a fíos agat, nac bfuil sé ar do cumas na nite sin a déanamh uait féin, ná siúl in Aiteanta Dé, agus seirbhís a déanamh dó, san a grásta paol leit; a caiteas tú foghlaim conas é a impí air i gcónaí le hurnaí d'útráctac. Cuir in iúl dom mar sin, go bfuil an p'air sin agat.

Freagra.

AR n'achair, atá ar neamh, go naofar d'Áinm. Go n'agat do riocht. Go n'óantar do toil ar talamh, mar a déantar ar neamh. Ar n-arán

laetúil tabair dúinn inniu. Agus maic dúinn ár gcionta, mar a maicimíre d'a gciontaíonn inár n-agaid. Agus ná lig sinn i gcatú; ac saor sinn ón oic. Áiméan.

Ceist. Céard iarras tú ar Dia sa p'air sin?

Freagra. Iarraim ar mo Tiarna Dia ár n'achair neamhaí, bronntóir gac maiteasa, a grásta a cur eugamsa agus cun an uile duine; cun go n'óanaimíre adrad, seirbhís, agus umlaíocht dó, mar is cóir. Agus guim Dia, go gcuire sé eugainn a bfuil in easpa orainn, i'oir corp agus anam; agus go raib trócaire aige orainn, lenár bpeacaí a maicimí; agus go mba toil leis ár d'arráil agus ár gcuimíad i n'gac gá spríre agus coirp; agus go scoimeadh sé ó gac peaca agus urcórd sinn, agus ónár namhaí spioradálta, agus ón mbás síoraí. Agus is í mo muinín go n'óanfaid sé é sin ar son a trócaire agus a éineáltais, trínár d'Tiarna Íosa Críost. Agus uime sin deirimse, Áiméan, go raib amhaí.

Ceist.

An mó Sacramint a d'ordais Críost ina eaglais?

Freagra. Níor ordais sé ac d'a ceann riactanac ar cáic cun slánaite, mar atá, an Baiste, agus Suipéar an Tiarna.

Ceist. Céard tuigear tú as an bpocal sin Sacramint?

Freagra. Tuigim comarta sofeicte amuis de grásta spioradálta istig a tabairt dúinn, arna hortú le Críost féin, mar deis ar an ngrásta

sín a shábal, agus mar gheall deimhníte dúinn air.

CEIST. An mó cúro bios i Sacramint?

FREAGRA. Bíonn an dá cúro: an comárta so-
feicte amuis, agus an grásta spioradálta
istis.

CEIST. Céard é an comárta nó an foirm so-
feicte amuis sa bhaiste?

FREAGRA. An t-uisce; ina mbaistear an duine
in ainm an Aitir, agus an Mhí, agus an Spioraid
Naomh.

CEIST. Céard é an grásta spioradálta istis?

FREAGRA. Bás cun peaca, agus aithne cun
na píreantachta; óir ó rugadh sa peaca
sinn ó dhúcas, agus ós clann d'ibérge sinn,
tríó siúd déantar clann na ngrásta dinn.

CEIST. Céard bios riachtanach ar dhaoine atá
le baistead?

FREAGRA. Aithneachas, lena dtréigean siad an
peaca; agus Creideamh, lena gcreideann siad
go dlúth gealltanais Dé a tustar dóib sa
tSacramint sin.

CEIST. Cad cuige, mar sin, a bhaistear náionáin,
nuair nach dtis leo, mar gheall ar a n-óige, an
dá gníomh sin a comhlionad?

FREAGRA. De bhrí go ngeallann siad trína
gCrístíní iad araon; agus is amhlaid a bíonn
d'iallach orcu an gealltanais sin a cur i ngníomh
ac teacht cun aoise dóib.

CEIST. Cad cuige ar ordaithe Sacramint
Súipéir an Tiarna?

FREAGRA. Cúin buanúimne ar iobairt báis
Críost, agus ar na tairbhí a fágaimid dá barr.

CEIST. Céard í an cúro amuis nó an comárta
i Súipéir an Tiarna?

FREAGRA. Arán agus fíon, a d'ordais an Tiarna
a nshábal.

CEIST. Céard í an cúro istis, nó an ní
comártaíte?

FREAGRA. Corp agus fuil Críost, a glactar
agus a sháhtar go deimhin deirfa i Súipéir
an Tiarna as luét creidimh.

CEIST. Conas a glactar agus a sháhtar Corp
agus fuil Críost i Súipéir an Tiarna?

FREAGRA. Ar cuma neamái spioradálta amáin;
agus is é an Creideamh an meán lena nglactar
agus a nsháhtar iad.

CEIST. Céard iad na tairbhí a nshabaimid páirt
iontu dá barr?

FREAGRA. Go ndéanann Corp agus fuil Críost ar
n-anamacha a neartú agus a aithneacht ar an
nós céanna agus a dhéanas an t-arán agus an
fuil dár gcorp.

CEIST. Céard bios riachtanach ar dhaoine aas
cun Súipéir an Tiarna?

FREAGRA. Iad féin a scrúdaí, péadaint an bfuil
aithneachas dáiríre orcu faoi na peacaí a
rinneodar céana, agus an bfuil cinnteacht de
rún daingean acu beata nua a éiríam; an
bfuil beocheireamh acu i dtócaire Dé trí
Críost, mar don le cuimneamh buíoch ar a bás-
san; agus an bfuil grá acu do cá.

¶ Caiṑṑrú Cúrátoeac̃ ḡac̃ uile ḡaróiste leanaí ḡaróiste a teagasc agus a cur paol scrúú ḡo vútṑaṑṑac̃ sa teagasc Críostaí seo am ar biṑ is vóig̃ leis beic̃ trátúil; agus ar an vóimnac̃ agus ar na péilc̃í, tar éis an vāra léac̃ta in urnaí na nóna, nó ar am ar biṑ eile bíos trátúil, tṑis leis, le ceao an Orvāic̃eora, cibé méio is áil leis ve na leanaí a teagasc agus a cur paol scrúú os comhair na heaglaise i ḡuio éig̃in ven teagasc Críostaí.

¶ Agus caiṑṑrú na haic̃reac̃a, na máic̃reac̃a, na máic̃rí, agus na máic̃reac̃aí uile iallac̃ a cur ar a leanaí, ar a ngiollaí, agus ar a bṑrinc̃iseac̃a teac̃t̃ cūn an teagaisc sin um an am atá ceap̃ta.

¶ An cúisce eāgann leanaí cūn aoise oiriúnaí, agus ḡo vṑagann leo an Cré, an ḡaiuir, agus na vōic̃ naic̃eanta a rá as a vṑeang̃a vūc̃ais, agus ḡo bṑuilit̃ arna vṑeagasc níos faive pōs sa teagasc Críostaí seo, tug̃tar i láṑair an easpaig̃ iao lena vōaingniú paoina lám̃.

¶ Agus nuair pōg̃raíos an teaspag̃ leanaí a eabairt cūn a vōaingniṑe paoina lám̃, tug̃aṑ Cúrátoeac̃ ḡac̃ ḡaróiste leis, nó cuireao sé uair̃, scríopa paoina lám̃, ainm ḡac̃ vōine sa ḡaróiste aige, is vóig̃ leis beic̃ oiriúnac̃ le tabairt i láṑair an easpaig̃, lena vōaingniú. Agus más am̃lar̃ bíos an teaspag̃ sásta leo, vōeanaṑ sé iao a vōaingniú mar leanas anseo.

ORO AN

vōaingniṑe.

nó lám̃a a cur ar don vōine a baisteao agus atá in aois na céille.

¶ Ar an lá cinnṑe, bíos a bṑuil lena vōaingniú ma seasam̃ in oro agus in easar os comhair an easpaig̃; agus léao seisean nó ministir éig̃in eile atá ceap̃ta aige an Réam̃rá seo leanas:

O'ṑonn an vōaingniú a m̃ineastráil ar cāoi ḡur móive a leas v'āon vōine a ḡlac̃as é, ba i toil na heaglaise i a rialú, ḡan don vōine a vōaingniú feasta, ac̃ amāin an té pēaṽas an Cré, an ḡaiuir, agus na vōic̃ naic̃eanta a rá; agus a fuair a cuilleao teagaisc sa teagasc Críostaí, a pōilsíoṽ paoina cionn sin: is cóir ḡo vōim̃in an rial̃ sin a cōimeao; v'ṑonn ḡo vōeana pāist̃í, ar vṑeac̃t vōiṽ cūn aoise na céille, agus ar bṑog̃lam̃ vōiṽ ḡac̃ ar ḡeall a naic̃reac̃a vāiste agus a máic̃reac̃a vāiste ar a son sa vāiste, na ḡealltanais sin péin a vōim̃niú agus a vōaingniú as a stuaim péin ḡo pōibl̃ i láṑair na heaglaise; agus ḡo nḡealla siaṽ, leis, iarrac̃t a vōeanam̃ feasta, ac̃ ḡrásta vōe beic̃ leo, ar na nite sin vāar donc̃aíoṽar as a vṑoail péin, a cōimeao ḡo vōilis.

¶ Tug̃aṑ an teaspag̃ óráiṽ ansin, más mian leis, vōon vōream̃ a vōaingneopar.

¶ Abraṑ an teaspag̃ ansin,

An bṑuil sib̃ ag̃ ac̃nuac̃aint agus ag̃ vōaingniú anseo, i láṑair vōe agus an ṑobail seo, ḡealltanais agus móive sollúnta bur m̃vāiste?

PREAG̃NA. Táim.

An tEaspas.

An n'oiúltaíonn sib' don diabhal agus do oibreacha uile, d'uathar diomhaoin agus do mórgaict an tsaoil, mar don lena mianta san-taca uile, agus d'ainmianta na colainne, ar cuma nac leanfaid sib' iad, agus nac dtreorófar sib' acu?

FHEAGRA. Oiúltaim doib' uile.

An tEaspas.

An sgreideann sib' i n'Óia an tAchair Uile-cumáctac, Cruaitheoir neime agus talaim?

Agus in Íosa Críost a Don-Macsan ár dTiarna? Agus sur gabad' ón Spiorad Naom' é, sur rugad' ón Maiḡdean Muire é; sur fúlaing sé páis faoi p'ointias píoláir, sur céasad' ar croic' é, so bfuair sé bás, agus sur adlacad' é; so ndéacais sé síos so hipreann, agus sur éirí sé arís ar an treas lá ó na mairb; so ndéacais sé suas ar neam, agus so bfuil sé ina suí ar deis Dé an tAchair Uilecumáctac; agus surb as sin a tiocras sé cun breitiúnas a tabairt ar beoda agus ar mairb?

Agus an sgreideann sib' sa Spiorad Naom'; an Naom'-Eaglais Caitliceac; Cumann na Naom'; Maiteúnas na bpeacái; Aiséirí na colainne; agus an beata síoraí?

FHEAGRA. Creidim é sin uile go dlúct, dainsean.

An tEaspas.

An scoimeadofar sib' go humal, mar sin, naomtoil Dé, agus a daitianta, agus an siúlfaid sib' iontu ar fead' bur saoil?

FHEAGRA. Déanfaid, le cúnam Dé.

¶ Éiríod' an pobal ina seasam' ansin, agus abrad' an tEaspas,

Tá ár scabair in Ainm an Tiarna;

FHEAGRA. A rinne neam' agus talaim.

An tEaspas. So mbeannaítear Ainm an Tiarna;

FHEAGRA. Feasta, so saol na saol.

An tEaspas. A Tiarna, éist lenár nḡuí;

FHEAGRA. Agus so dtasa ár nḡair so dtí tú.

¶ Céad' an pobal ar a nglúna ansin, agus an dream a daingneofar, agus abrad' an tEaspas, agus é ina seasam' go fóill,

Suimis

A Óia uilecumáctais, síorb'eo, a deonais iad seo, do sheirbísí, a dtḡiniúint le nḡisce agus leis an Spiorad Naom', agus a tḡs maiteúnas a bpeacái so léir doib'; Suimro tú, a Tiarna, iad a neartú leis an Spiorad Naom', an f'ortaitheoir, agus d'il-tadartaís grásta a méadú iontu ó lá go lá; spríto na heagha agus na tuisceana; spríto na comairle agus an nirt spioradálta; spríto an feasa agus na píordiasácta; agus líon iad, a Tiarna, de spríto do naoméagla, anois agus go deo. Áiméan.

¶ Céirís go léir ar a nglúna ansin in oro agus in easar os comair an easpaís, agus cuiread' sé a lám' ar ceann gac duine acu fá seac, á rá,

Cumdaís, a Tiarna, é [i] seo do páiste [nó é [i] seo do sheirbiseac] le do grásta neamái, so mba leatsa é [i] go deo; agus so méadái sé [sí] ó lá go lá i do Spiorad Naom', so teact d'ó [oi] sa deiread' cun do ríoc'ta síoraí. Áiméan.

¶ IS CEATOMÁC ZO LEANPAÓ IOMANN ANSEO, AGUS ZO LABRÓÓ AN TĒASPAG LEIS AN DREAM ATÁ TAR ÉIS A NDAINIGNIČE, MÁŠ CUI LEIS.

¶ ABRAÓ AN TĒASPAG ANSIN,

ZO RAIÓ AN TIARNA LIÓ;

FREAGNA. AGUS LE DO SPRIOSE.

¶ AGUS AR NÓUL DÓIB UILE AR A NGLÚNA LEANÁÓ AN TĒASPAG MAR SEO,

Suímis.

AR NÁĀAIR, ATÁ AR NEAMH, ZO NAOPAR O'AINM. ZO OTAGA DO RÍOCT. ZO NÓEANTAR DO TOIL AR TALAMH, MAR A ÓEANTAR AR NEAMH. AR N-ARÁN LAETÚIL TABAIR DÚINN INNIU. AGUS MAITĒ DÚINN AR SCIONTA, MAR A MAITĒMIONE DÁ SCIONTAÍONN INÁR N-AGAIR. AGUS NÁ LIŠ SINN I SCATÚ; AC SAOR SINN ÓN OLC. ÁIMEÁN.

¶ AGUS AN ORĀ SEO LEANAS,

A OIA UILECUMÁCTAIŠ, SÍORĒEO, ÚDAR TOLA AGUS ŠNÍM DÁ BPUIL ZO FIÚNTAC TAITNEAMÁC IONAINN I LÁĀAIR DO MÓRŠACĀ OIAGASA; ŠUÍMIO ZO HUMAL ČÚ AR A SON SEO, DO ŠEIR-BISIŠ, AR A BPUILIMIO TAR ÉIS AR LÁMA A ČUR (AR NÓS O'ASPAIL NAOPĀ), IN URRÚS DÓIB (TRÍO AN ŠCOMARTĀ SIN) AR DO PÁIRTEACĀ LEO AGUS AR DO MAITEAS ŠRÁSTÚIL ČUCU. ŠUÍMIO ZO RAIÓ DO LÁM AIČRIÚIL OS A ŠCIONN ZO DEO; ZO RAIÓ DO ŠPIORÁO NAOMH LEO I ŠCÓNAÍ; AGUS TREORAIŠ IN EOLAS AGUS IN UMĀLÁIOCT DO ŪRIACĀIR IAO, AR ČAOI ZO BPAIŠE SIAO, AR DEIREAD, AN BEACĀ SÍORAI; TRÍNÁR OTIARNA ÍOSA CRÍOST, A MAIREAS I RÍOCT MAR DON LEATSA AGUS LEIS AN ŠPIORÁO NAOMH, DON OIA AMÁIN ZO DEO, TRÍ ŠAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

¶ AGUS É SEO LEANAS, NÓ ORĀ ÉIGIN EILE AS AN LEABAR SEO, MAR IS ÁIL LEIS,

A OIA, AR NOCTÁO DO MÁC BEANNAITE IONAS ZO SCRIOŠPAÓ SÉ OIBREACĀ AN OIABAIL, AGUS ZO NÓEANTAR SÉ CLANN OÉ AGUS OIÓRÍ NA BEACĀ SÍORAI DÚINN; ACÁINÍMIO ORĀ, OS É SIN AR NÓÓČAS, A ÓEONÚ DÚINN BEITĒ DÁR NGLANÁO PÉIN Ó SMÁL, MAR NAC BPUIL ŠLAINE ANN ZO OTÍ É; AR NÓS AN UAIR A NOCTPAIO SÉ ARÍS ZO CUM-ACĀC, MÓRŠLÓRMAR, ZO NÓEANTAR SINN PÉIN COSÚIL LEIS I RÍOCT NA ŠLÓIRE SÍORAI; MAR A MAIREANN SÉ INÁ RÍ MAR DON LEATSA, A ÁĀAIR, AGUS LEATSA, A ŠPIORÁO NAOMH, DON OIA ZO DEO, TRÍ ŠAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

¶ IS CEATOMÁC IOMANN A ŠABÁIL ANSIN.

¶ BEANNAÍOÓ AN TĒASPAG ANSIN IAO, Á RÁ:

BEANNACT OÉ UILECUMÁCTAIŠ, AN TĀĀAIR, AN MÁC, AGUS AN ŠPIORÁO NAOMH, ORAIÓ, AGUS ZO BPAANA LIÓ ZO DEO. ÁIMEÁN.

¶ NUAIR NAC MINEASTRÁLTAR AN DAINIGNÍU SEO AC AMÁIN DO DÁOINE A BAIŠTEAD AGUS IAO PÁŠTA, PÁŠTAR AR LÁR AN RÉAMHÁ.

¶ DA ČEART DO ŠAC DON DUME TEACT LENA DAINIGNÍU (AC AMÁIN CUIS PRÁINNEAC ÉIGIN BEITĒ Á BAC) SULA NGLACA SÉ PÁIRT I ŠUIPÉAR AN TIARNA.

FOIRM sollúnaíte an pósta.

¶ CAITÉPEAR FAIRMEADA na ndaoine uile atá le pósadh in éineacht (ac amháin nuair a faigítear Ceathúinas Pósta) a fógairt san Eaglais trí Dóimniú nó féilte pá seach, le linn na hOifige Diaza, tar éis Cré Nís, nó víreac tar éis an Dara Léacra le linn Urnaí na Maíoine nó na Nóna; an Cúrátoeac á rá mar is gnách.

FÓGRAIM FAIRMEADA Pósta roir m. as — agus n. as —. Más eol do 'don tuine aghaidh ábhar, nó fíorcol, faoi nár cóir an Beirt seo a ligean faoi cuing an Pósta naofa, tá oraid é a foilsíú. Is í seo an céad [an dara, nó an treas] uair á iarraidh.

¶ AGUS MÁ TÁ cónaí ar Beirt atá le pósadh i bparóiste éagsúla, ní mór na Fairmeada a fógairt sa dá paróiste; agus ní déanfar an Cúrátoeac i bparóiste acu an Pósadh a sollúnú eataru, san oimniú ó Cúrátoeac an paróiste eile gur fógraíod na Fairmeada faoi trí.

¶ AR AN LÁ AGUS SAN AM cinnte cun sollúnaíte an Pósta, tiocfaid na Daoine atá le pósadh isteach i gCábail an Teampaill in éineacht lena fcairde agus lena gcomharsana: agus iad ina seasadh ansin le céile, an fear ar deis agus an bean ar clé, déarfad an Sagart,

A CAIRDE na páirte, táimís cruinníte le céile anseo i brianaise Dé, agus os comair an Póbaill seo, cun an fear seo agus an bean seo a cur faoi cuing an Pósta naofa; is inné urramac í a bunais Dia san am ina raib an tuine neamurcóirdeac, agus ciallaíonn sé dúinn an aontact rúndiamraic roir Críost agus a Eaglais; dealraí agus sciamais Críost an inné naofa seo nuair a táinig sé i láthair agus rinne a céad fear i gCána Fáililé; agus moltar sa Scriptúr naofa í a beic ina díol urraime i measc daoine i scoiteann: agus ar an ábhar sin níor cóir do 'don tuine a tionscnamh,

ná a fadhbail air féin san maicnam, ná go tobann, éadrom; ac go hurramac, céillí, tuisceanaic, stuama, agus in uamhan Dé; as smaoineamh mar is dual ar na hábair faoinar bunaidh an Pósadh.

AR UÍS, leis an gcine daonna a fairsingíú, de réir tola Dé, agus le clanna agus teaghlais a riaraí, cun go dtógfar leanaí in eagla agus in oiliúint an Tiarna, agus lena naomhainm a mórú;

AN DARA hábair, le comhceangal fíor agus mná a naomú, agus le peaca a seachaint;

AN TREAS ábhar faoi coinne an comhlathair, an cúnaimh, agus na fortaicte ar cóir doibh a tabairt dá céile trí séan agus trí léan.

Is le dul faoi cuing na hinne naofa sin a tagann an Beirt seo i láthair anois. Dá b'í sin, más féidir le haon tuine ábhar cóir ar bit a foilsíú faoi nár dleacac iad a comhceangal, labraíod sé anois, nó fanad sé ina cost go deo.

(¶ TUGTAR aire, nuair a tagann breis agus fear amháin agus bean amháin le pósadh san am céanna, déarfad an méid seo leanas, go dtí an Salm, le gac Beirt pá seach.)

¶ ANSIN, agus é ag labairt leis na Daoine atá le pósadh, déarfad sé,

FÓGRAIM agus aicním oraid araon, de réir mar beid sib preagraic lá uafar an breicínais nuair a noctfar rúin gac uile croí, más eol do ceactar aghaidh col ar bit faoi nár dleacac sib a ligean faoi cuing an Pósta, go n-aomá sib anois é. Mar bí sí cinnte, daoine a ceanglaítear i mod ar bit seacas mar a ceadaíonn Briatar Dé é, nac é Dia a ceanglaíonn iad, agus nac dleacac a bpósadh.

¶ AR an lá sin an pósta, má cúisíonn nó má foilsíonn don duine col ar bit, faoi nár dóir iad a ligean faoi chúig an pósta, de réir dlí Dé, nó de réir dlí na tíre seo; agus go gceanglóir sé é féin, agus urraí acíhainneada leis, de na daoine atá i gceist; nó go dtabairfáir sé coraíocht (ba lánúiteamh do na daoine atá le pósadh in don dochar a fuilingeoirí) ina chúiseamh a deimniú: ní mór ansin an sollúnú a cur ar acla, go bprionntar an fírinne.

¶ Mura ndéantar toirmeasc ar bit, ansin déarfáir an cúraítoeac leis an bfeair.

m. An toil leat an bean seo a beith agat mar do bean pósta, cun bur mbeatha a caiteamh i bpochair a céile de réir reachta Dé i ndáil naofa an pósta? An toil leat grá, portaíocht agus urraim a tabairt di, agus í a cumhad in easláinte agus i sláinte; agus, ag tréigean gac uile mná eile, tú féin a dlúctú léise amháin, faoi is mairfidh sib araon?

¶ Preasróirí an fear,

Is toil liom.

¶ Ansin déarfáir an sagart leis an mbean,

n. An toil leat an fear seo a beith agat mar do fear pósta, cun bur mbeatha a caiteamh i bpochair a céile de réir reachta Dé i ndáil naofa an pósta? An toil leat géilleadh do, preastal air, grá agus urraim a tabairt do, agus é a cumhad in easláinte agus i sláinte; agus ag tréigean gac uile fear eile, tú féin a dlúctú leis-sean amháin faoi is mairfidh sib araon?

¶ Preasróirí an bean,

Is toil liom.

¶ Ansin déarfáir an ministir,

Cé tugas an bean seo le pósadh ar an bfeair seo?

¶ Ansin tabairfáir a gcealltanas dá céile ar an modh seo:

Ar ntabáil na mná don ministir as láma a haear nó a carao, tabairfáir sé faoi deara ar an bfeair breith ar láimh deas na mná lena láimh deas féin, agus a rá ina d'iad mar leanas:

mise m., gabaim tú n. mar mo bean pósta, le beith agam agus le do dlúctú liom ón lá seo amach, más fearr más measa dúinn, más saibhir más daibhir, in easláinte agus i sláinte, le grá agus le téagar duit, go scara an bás sinn, de réir naomhreachta Dé; agus tugaim mo gcealltanas duit faoi.

¶ Ansin scaoilfidh a láma; agus ar mbreith don bean lena láimh deas ar láimh deas an fear, déarfáir sí mar an gceanna i ndiaidh an ministir,

mise n., gabaim tú m. mar m'fear pósta le beith agam agus le do dlúctú liom ón lá seo amach, más fearr más measa dúinn, más saibhir más daibhir, in easláinte agus i sláinte, le grá agus le téagar duit, ag géilleadh duit, go scara an bás sinn, de réir naomhreachta Dé, agus tugaim mo gcealltanas duit faoi.

¶ Ansin scaoilfidh anís a láma; agus tabairfáir an fear páinne don bean, a leanas ar an leabhar leis an ngnáthualgas don sagart agus don cléireac. Agus ar dtógháil an páinne don sagart, tabairfáir sé don fear é, lena cur ar an gceastrú méir de láimh clé na mná. Agus ar gcomneáil an páinne ansin don fear, déarfáir sé de réir treoraíocht an tsagairt,

pósaím tú leis an bféinne seo, umláim duit le mo éolainn, bronnam ort a bfuil de maoin saolta agam; in ainm an átar, agus an mhic, agus an Spioraio Naomh. Áiméan.

¶ Ansin, ar b'pásáil an fáinne ar an sceastrú méir de lámh clé na mná dó, raicair ar a nglúna; agus, an pobal ina seasamh go fóill, véarparó an ministir,

Suimis.

A dhé síoraí, a crutaíteoir agus a cum-daíteoir an cine daonna uile, a tít-daíteoir gac uile grásta an spioraio, a údair na beata sutaíne; seol do beannaict ortu seo do shearbhóntaí, an fear seo agus an bean seo, atá á mbeannú againn ió ainmne; cun, mar a caite Ísaac agus Rebecca a saol go dílis i bpócair a céile, go gcomhliona na daoine seo agus go seasair go daingean mar an gcéanna an móir agus an conrad a rinnead eataru (darb comarta agus coraioct an fáinne seo a tugad agus a glacad), agus go mairir de síor i ngrá poirpe agus i síocáin lena céile, ag caiteam a saoil de réir do dlíthe; trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

¶ Ansin cuirpró an sagart a dá lámh deasa le céile, agus véarparó sé,

Ná scaoilead duine ar bít ó céile iad seo a ceangail Dia le céile.

¶ Ansin labarparó an ministir leis an bpobal:

De b'ri gur donatáig M. agus N. le céile i bpósad naopa, agus gur tugadar Dia agus an comluadar seo i b'pianaise air sin; agus gur tugadar a ngealltanais dá céile faoi, agus gur véarbaíodar é trí fáinne a tabairt agus a glacad, agus trí snadómad lámh; pógraím ina lánúin pósta iad, in ainm an Aitair, agus an Míic, agus an Spioraio Naomh. Áiméan.

¶ Agus cuirpró an ministir an beannaict seo leis sin:

So mbeannaí agus go scaomnaí agus go gcumdaí Dia an aítair, Dia an mac, Dia an naomspioraio, sib; go b'péada an tiarna go trócairead oraib lena cineáltas; agus go líona sé sib le gac uile beannaict spioradálta agus gac uile grás, cun go scaite sib bur saol le céile agus i gcuma go mbí an beata sutaíne agair sa saol atá le teact. Áiméan.

¶ Ansin, ar noul don ministir nó do na cléirig cun boiro an tiarna, véarparó nó canparó an Salm seo leanas:

Beati omnes.

Salm 128.

Is beannaite a mbíonn eagla an / Tiarna / ortu: agus a / síúlais / ina / sílte.

Íospairó tú torad / saotair ' do / lám: is mair mar tá tú, agus is agat a / beir an / saol / doibinn.

Beir do céile mná mar an érad / tordac ' fín/iúna: a/tá ar / ballaí ' do / tí.

Beir do clann mar gasa / crainn / ola: i / dtim/peall do / boiro.

Sin daobh an beannaict a / bíos ' ar an / duine: a mbíonn / eagla an / Tiarna / air.

Beir an tiarna do do beannú a/mac as / Síon: ar nós go b'picipró tú an séan ar Iarúsalem i / rit / do / saoil.

Agus go b'picipró tú clann do / clainne ' san / amras: agus an / tsíocáin ar / Iosrael.

Síolir don Aitair, / agus ' don / míac: agus / don / Spioraio / Naomh;

Mar a bí ar dtús, mar atá anois, agus
mar a / beas go / bráic: trí / saol na / saol.
Ái/méan.

nó an Salm seo:
Deus misereatur.
Salm 67.

Go n'ófaí Dia trócaire orainn, agus go /
mbeannaí ' sé / sinn: go dtaispeána sé
solas a ghníse dúinn, agus go / n'ófaí ' /
sé / trócaire / orainn.

Go raib eolas do slí ar / fuair an / talamh:
eolas do / slánai'te as / sac / náisiún.

Molaó na ciníocha / tú, a / Dia: ná raib /
duine ' nac / mbeir do do / molaó.

Déanaó na náisiúin lúcháir / agus / sairdeas:
óir déanfaíó tú ceart don pobal, agus
rialóir tú / náisiúin an / domhain.

Molaó na ciníocha / tú, a / Dia: ná raib /
duine ' nac / mbeir do do / molaó.

Tabarfaíó an talamh a tordáí / uair an- /
sin: agus cuirfíó Dia, ár n'Dia / féin, a /
beannaíó / orainn.

Cuirfíó Dia a / beannaíó / orainn: agus
beir a uaimh ar sac / uile / teorainn ' den /
domhain.

Glóir don ádair, / agus ' don / mac: agus /
don / Spioraó Naomh;

Mar a bí ar dtús, mar atá anois, agus
mar a / beas go / bráic: trí / saol na / saol.
Ái/méan.

¶ Ar scríobh an tsalm, agus ar mbeir don fear agus don
bean ar a nglúna os comhair Doirí an Tiarna, agus ar mbeir
don sagart ina sheasamh as an mbord, tabarfaíó sé a aghair
ortu, agus déanfaíó sé,

Suimis.

A Tiarna, déan trócaire orainn.

Preagra. A Críost, déan trócaire orainn.

Ministir. A Tiarna, déan trócaire orainn.

Ár n'ádhair, atá ar neamh, go naofar o'áinn.
Go dtasa do riocht. Go n'ófaí do
toil ar talamh, mar a déantar ar neamh. Ár
n-ádhair laetúil tabair dúinn inniu. Agus mair
dúinn ár gcionta, mar a mairimid o'á gcion-
taíonn inár n-ádhair. Agus ná lig sinn i gcath;
ac saor sinn ón oic. Áiméan.

Ministir. A Tiarna, saor o'ádhair agus do
banóglair;

Preagra. A cuireann a n-iontaoib ionat.

Ministir. A Tiarna, cuir cúnaimh eucu ó
ionat naofa;

Preagra. Agus cosaim de síor iad.

Ministir. Go mba túr nirt dóib tú;

Preagra. In éadan a namad.

Ministir. A Tiarna, éist lenár nglú;

Preagra. Agus lig dár n-éamh rochtam eugad.

Ministir.

A Dia Abrahaim, a Dia Isaac, a Dia
Iácoib, beannaíó na searbhóntaí seo asat,
agus cuir siol na beata síoraí ina gcroí;
cun go gcuiríó i ngníomh a bpoiglaimíó go
tairbeac i do briaíó naofasa. Breathnaíó
ortu, a Tiarna, go trócaireac ó neamh, agus
beannaíó iad. Agus, pé mar a sheolais do
beannaíó ar Abrahaim agus ar Sára, cun a

mórfortaí, mar an gcéanna deonaiḡ do beannaíct a sheolaḡ ortu seo do shearbóntaí; ar éadai, ar ngeilleaḡ doib do do toil, agus ar mbeic doib de síor slán faoi do coimirce, go mairio i do ḡrá go críoc a saol, trí íosa Críost ar oṡtiarna. Áiméan.

¶ Is ceatmáic ansin an urnaí seo leanas a rá:

A ṡiarna trócairiḡ agus a ádair neamái, arb trí do beannaíct ḡrásúil a pairsingítear an cine daonna; bronn, ḡuimio éú, ortu seo do shearbóntaí sliocṡ agus toirbirt clainne, agus deonaiḡ go mairio i bpoḡair a céile i nḡrá diaḡa agus i ḡcneastaíct com faḡa sin go bpeicio a ḡclann oile go Críostúil agus go suáilcead, cun do molta agus o'onóra; trí íosa Críost ar oṡtiarna. Áiméan.

A Ųia, a cum trí do tréanúmáíct ḡad uile ní de neamní; do éinn pōs (ar mbeic do ḡad ní eile in eadḡar) ar bean a ḡabáil a tuis as an bpear (a cruṡaíoc de réir o'iomá agus do cosúlaícta péin); agus arna snaḡmaḡ le céile, do teadḡaísc nár Ųleatáíct coice iadḡan a scaoileat Ųna céile oá nḡearna tusa don éolainn sa pōsaḡ; a Ųia, a coisric an saol pōsta i moḡ is go ḡcuireann sé i ḡciall agus go Ųtaispeánann sé an pōsaḡ spioraḡáilta agus an aonṡaíct ioir Críost agus a eaglais; breacṡnaiḡ go trócairead ortu seo do shearbóntaí, cun go Ųcuḡa an fear seo ḡrá oá bean céile, de réir do Ųriatṡair (fé mar a cuḡ Críost ḡrá oá nuadṡar an eaglais, á ábairt péin ar a son, á ḡráú agus á coṡú mar a feoil

péin), agus mar an gcéanna go mbí an bean seo ceanúil, láí, Ųílis, umal oá fear céile; agus go leana sí na máitṡeada naofa diaḡa i ḡciúnas, i stuamaíct agus i síocáin iomláin. A ṡiarna, beannaíḡ iad araon, agus deonaiḡ doib teadṡ in oirṡeacṡ do ríocṡa suṡaine; trí íosa Críost ar oṡtiarna. Áiméan.

¶ Ansin oéarparo an saḡart,

Oia uilecúmaíctáí, a cruṡaiḡ ar Ųtús ar ḡcṡeasinsir, áḡam agus éada, agus a naomaiḡ agus a ceangail le céile iad sa pōsaḡ; Ųoirtead sé oraib saibṡreas a ḡrásta, naomáioc sé agus beannaíoc sé sib, go mba áit-neamáíct leis sib i ḡcolainn agus in anam, agus go maire sib i bpoḡair a céile i nḡrá naofa go críoc bur saoil, Áiméan.

¶ Ina diaḡo sin, mura mbíonn seanmóir ann aḡ foilsíú Ųualḡas fir céile agus bean céile is ceatmáíct don íllinistir an méio seo leanas a léam.

Siḡse uile atá pōsta, nó atá ar intinn oáil naofa an pōsta a ḡabáil oraib, éistici caḡ Ųdeir an Scrioptúir naofa i Ųtaob Ųualḡas na bpear oá mná, agus na mban oá bṡir.

Naom pōl, ina eipistil cun na neipisianaíct, labraíonn sé mar leanas le ḡad uile fear pōsta: A feara pōsta, cuḡaiḡi ḡrá eip. 5. 25. do bur mná, fé mar a cuḡ Críost ḡrá don eaglais, agus ḡur toirbír sé é péin ar a son; cun go naomáioc agus go nḡlanaḡ sé i le hionlaḡ uisce trío an mbriatṡar, cun go mbronnaḡ sé air péin i ina neaglais ḡlōrmṡar, ḡan smál ḡan roc, ná aon ní den saḡas; ad

cun go mbeaí sí naofa, san aineamh. Is ar an gcuma sin ba cóir do na fir grá a tabairt dá mná mar a tabarfaí grá dá scolainn féin. An té a tugann grá dá bean, tugann sé grá dó féin; arae ní raib fuat as duine riam dá colainn féin; ac tugann sé beata agus cumhadóir, de réir mar a tugann an Tiarna don Eaglais: mar is baill sinn dá corp, dá feoil, agus dá cnámha. Ar an ábar sin is cóir d'fear a dtair agus a máthair a tréigean agus dlúth lena bean; agus beir beirt ina n-aon colainn amáin. Is mór an rúnriamair í sin: ac labraim faoi Críost agus an Eaglais. Ar a shon sin féin tugad gac duine as aib fá seac grá dá bean mar a tabarfaí dó féin.

Eistigí, mar an gcéanna, lena ndeireann Naomh Peadar, a bí féin ina fear i n*im. pead.* pósta, leosan atá pósta: A feara *3. 7.* pósta, cónaigí i bpoctair bur mban de réir bur n-eolais, as tabairt urraime don bean, os de ghné níos laige í, agus gur comhoirí sib ar grásta na beata; cun nac dtoirmisctear bur n-urraí.

Sa méir sin, cuala sib dualgas an fir céile don bean céile: Eistigí anois, mar an gcéanna, a mná, agus foghlaimigí bur ndualgais do bur bpir, fé mar a léirítear go follas sa Scrioptúr naofa é.

Múineann Naomh Peadar sib leis na ráite seo: A mná, bígí umal do bur bpir; i mod, má tá daoine eataru *1 n*im. pead.* 3. 1.* nac ngéilleann don Briatar, go dtarraingítear iad san freisin in éagsmais an Briatair trí iompar a mban; nuair a airíó

bur n-iompar seanmnaí in éineact le heagla. Nára forimeallac bur maisiú, agus sib as pí bur gcuid gnuaise, agus as bur ngléasacó féin le hór agus le héadóí; ac go mba maisiú folaithe sa croí é, an ní atá doctruaillithe, is é sin, maisiú spríoe ceansa, ciúine, atá sár-luacmar i bfiandaise Dé.

Naomh Pól pös, san Eipistil réamhráite cun na nEipisianac, múineann sé sib mar leanas: A mná, bígí umal do bur *ep. 5. 22.* bpir féin, mar a beaí sib don Tiarna. Arae is é an fear ceann na mná, fé mar is é Críost ceann na heaglaise: agus is é Slánaitheoir na colainne é. Dá réir sin, fé mar a géilleann an Eaglais do Críost, gurb amlaíó a beas na mná dá bpir féin i ngac uile ní. Agus adeir freisin, féacac an bean cuige go dtuga sí urraim dá fear.

Agus ina litir cun na gColoisianac, tugann Naomh Pól an ceact gairio seo daob: A mná, géilligí do bur *col. 3. 18.* bpir, mar is cuí sa Tiarna.

¶ Is ceatmáac dinción nó iomann a canac anseo.
¶ mura gceiliúrtar an Comaoimeac Naofa, véarparó an Ministir ansin,

Guimis.

A TIARNA uilecumactaig, agus a Oia síomartanaig, deonaig, sírimio ort, ár gcroí agus ár scolainn araon a díriú, a naomú, agus a rialú i slite do react, agus in oibreacha daitéanta; ionas go scoinnítear slán sinn ior corp agus anam faoi díon do láncumacta, anois agus go brac, trínár dTiarna agus ár Slánaitheoir Íosa Críost. Áiméan.

SO RAIB' GRÁSTA ÁR 'O TIARNA ÍOSA CRÍOST,
AGUS GRÁ 'DÉ, AGUS CUMANN AN SPIORAIO
NAOIMH AGAINN ANOIS AGUS GO BRÁC. ÁIMEÁN.

¶ IS CUI GO NGLACAD' NA LÁNUA NUA AN COMAOINEAC' NAOPA AR UAIR
A BPÓSTA, NÓ A TUISCE AGUS IS FÉTOIR INA 'DIARÓ.

¶ MÁ CEILIÚRTAR AN COMAOINEAC' NAOPA LE LINN PÓSTA, LÉIFEAR AN
ORTA, EIPISTIL AGUS SOISCÉAL SEO LEANAS:

AN ORTA.

A 'DIA SÍORAÍ, SUÍMID GO HUMAL TÚ DEARCAID
GO CEANSA ORTU SEO 'DO SEARBÓNTAÍ ANOIS
PAOI CUIING AN PÓSTA 'DE RÉIR 'O' POLÁIRIM NAOPA;
AGUS DEONAIĞ, AGUS IAD AG IARRAID 'I OTOSAC
'DO RÍOCTA AGUS 'O'IONRACAIS, GO BPAIGID BEAN-
NACHTA IOMADÓULA 'DO GRÁSTA; TRÍ ÍOSA CRÍOST
ÁR 'O TIARNA. ÁIMEÁN.

AN EIPISTIL. eip. 5. 20.

AĞ TABAIRT BUIÓCAIS 'I OTÓLAM PAOI ĞAC UILE
NÍ 'DO 'DIA, AN TADTAIR, IN DINNM ÁR 'O TIARNA
ÍOSA CRÍOST; AG ĞEILLEAD' DÁ CÉITE IN UAMAN
'DÉ. A MNÁ, BÍGÍ UMAL 'DO BUR BPIR FÉIN,
MAR A BEAD SIB 'DON TIARNA. ARAE IS É AN FEAR
CEANN NA MNÁ, FÉ MAR IS É CRÍOST CEANN NA
HEAGLAISE: AGUS IS É SLÁNAITEOIR NA COLAINNE É.
'DÁ RÉIR SIN, FÉ MAR A ĞEILLEANN AN EAGLAIS
'DO CRÍOST, ĞURB AMLAID A BEAS NA MNÁ DÁ
BPIR FÉIN 'I NĞAC UILE NÍ. A FEARA PÓSTA,
TUGAIGÍ ĞRÁ 'DO BUR MNÁ, FÉ MAR A TUG CRÍOST
ĞRÁ 'DON EAGLAIS, AGUS ĞUR TOIRBIR SÉ É FÉIN
AR A SON; CUN GO NAOMÁID 'AGUS GO NĞLANAD'
SÉ 'I LE HIONLAD' UISCE TRÍO AN MBRIAĞAR, CUN

GO MBRONNAD' SÉ AIR FÉIN 'I INA HEAGLAIS ĞLÓR-
MAR, ĞAN SMÁL ĞAN ROC, NÁ AON NÍ 'DEN SAĞAS;
AC CUN GO MBEAD SÍ NAOPA, ĞAN AINEAM. IS
AR AN ĞCUMA SIN BA CÓIR 'DO NA FIR ĞRÁ A TABAIRT
'DÁ MNÁ MAR A TABARFAIDIS ĞRÁ DÁ ĞCOLAINN
FÉIN. AN TÉ A TUGANN ĞRÁ DÁ BEAN, TUGANN SÉ
ĞRÁ 'DO FÉIN: ARAE NÍ RAIB' FUAĞ AG DUINE RIAM
'DÁ COLAINN FÉIN; AC TUGANN SÉ BEADTA AGUS
CUMAD' DI, 'DE RÉIR MAR A TUGANN AN TIARNA
'DON EAGLAIS, MAR IS BAILL SINN DÁ CÖRP, DÁ
FEOIL, AGUS DÁ CNÁMA. AR AN ÁBAR SIN, IS
CÓIR 'O' FEAR A ADTAIR AGUS A MÁTAIR A TRÉIGEAN,
AGUS DLÚTÚ LENA BEAN; AGUS BEID BEIRT INA
N-AON COLAINN AMÁIN. IS MÖR AN RÚNDIAMÁIR 'I
SIN: AC LABRAIM PAOI CRÍOST AGUS AN EAGLAIS.
AR A SON SIN FÉIN, TUGAD' ĞAC DUINE AGAIB'
FÁ SEAC ĞRÁ DÁ BEAN MAR A TABARFAD' 'DO
FÉIN; AGUS FÉACAD' AN BEAN CUIĞE GO 'DTUGANN
SÍ URRAIM DÁ FEAR.

AN SOISCÉAL. nm. maĞa. 19. 4.

TUIRT ÍOSA, AN É NÁR LÉIG SIB, AN TÉ A
CRUTAIĞ NA 'DAMOINE Ó TÚS, ĞUR CRUTAIĞ
SÉ FIREANN AGUS BAINEANN IAD, AGUS GO 'DTUIRT
SÉ, AR AN ÁBAR SIN, FÁĞFAID' FEAR A ADTAIR
AGUS A MÁTAIR, AGUS CLOIFID SÉ LENA BEAN;
AGUS BEID AN BEIRT INA N-AON COLAINN AMÁIN?
UIME SIN, NÍ DÁ COLAINN IAD FEASTA, AC AON
COLAINN AMÁIN. DÁ BRÍ SIN, AN NÍ A CEANGAIL
'DIA, NÁ SCAOILEAD' DUINE É.

buíochas na mban tar éis a luí
seoil,

ar a nglaothar de gnát

COISREACAN NA MBAN.

¶ SA gnát-am tar éis a leanb a t'eac't ar an saol, tiocfaíod
an bean istea'd sa Teampall agus í gléasta go cuí, agus
raicéar sí ar a glúna san áit agus san am a cleac'taítear
de gnát, nó de réir mar a tugann an tO'rdaitheoir creoir. agus
ansin déarfaíod an SAGART léi,

Ó ba é toil Dé uilecumáctais é, trína
maiteas, breic do linn a deonú duit go
slán, agus tú a saorad i mórbaol an luí seoil;
is cóir duit dá b'ri sin buíochas ó croí a tabairt
do 'Dia, agus a rá,

¶ ansin déarfaíod an SAGART an Salm seo:

Dilexi, quoniam. Salm 116.

Tá m'intinn lánásta: sur éist an
Tiarna le glór mo shuí;

Go dtug sé cluas dom: dá b'ri sin beir
mé as glao'c air fao agus a mairim.

B'i dola an éasa do mo timpeallú: b'i
pian'ta iprinn as fáil greama orm.

B'i mé faoi tuirse agus faoi t'roime croí,
agus glaois mé ar Ainm an Tiarna: a Tiarna,
impim ort go b'puascla tú m'anam.

Is fial p'réanta an Tiarna: is as ár n'Dia
atá an trócaire.

Cum'daíonn an Tiarna na daome simplí:
is é a cuiois liom, agus mé i mbuairream.

B'io'd suaimneas ort arís, a m'anam: ó
tug an Tiarna luáioct duit.

agus cad cuige? O'puascaíl tú m'anam
ó bás: mo shúile ó deora, agus mo cosa ó
t'itim.

Siúlfaíod mé i láthair an Tiarna: ar talamh
na mbeo.

Creir mé, agus labróir mé dá b'ri sin; ac
ba mór é mo buaiream: tug mé deifir orm
á rá, is bréasac iad na daoine go léir.

Conas a cúiteoir mé leis an Tiarna é:
ar son a n'dearna sé de mait' orm?

Glacfaíod mé corn an tslánaite: agus
glaoíod mé ar Ainm an Tiarna.

Comhionfaíod mé mo mórd'eanna faoi shúile
a pobail go léir: i gcúirteanna tí an
Tiarna, agus i do ceartlár, a catáir Iarúsalem.
Molaisí an Tiarna.

Glóir don Áthair, agus don Mac: agus
don Spiorad Naomh;

Mar a b'i ar dtús, mar atá anois, agus mar
a beas go bráic: trí saol na saol. Áiméan.

nó an Salm seo:

Nisi Dominus. Salm 127.

Mura dtógann an Tiarna an teac: téann
obair na saor amú.

Mura gcum'daíonn an Tiarna an catáir: is
in aisce a fanas an coimeadai ina d'úiseac't.

Níl sib ac as cur bur n-oibre amú dá luacas
a éiríonn sib agus dá moille a téann sib a
luí, as ite aráin na himní: ós amlaíod tugann
sé an coitlad don d'ream is ansa leis.

Na leanai agus torad na broinne: oird'eac't
agus tiolac'ad iad a tagann ón Tiarna.

MAR SAIGEADÓ 1 LÁIM PÁTAIS: IS MAR SIN A BÍOS NA LEANAÍ ÓGA.

IS DOIBINN A BPUIL A MÁLA LÁN DÍOB: NÍ BPAISÍR SÍO NÁIRE NUAIR A TÉAM SÍO CÚN CAINTE LENA NAIMHÓE SA GEATA.

GLÓIR DON AÉAIR, AGUS DON MÍAC: AGUS DON SPIORAD NAOMH;

MAR A BÍ AR DÚS, MAR ATÁ ANOIS, AGUS MAR A BEAS GO BRÁC: TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

¶ ANSIN DÉARPARÓ AN SAZART,

GUÍMIS.

A TIARNA, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN.

A ÉNÍOST, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN.

A TIARNA, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN.

AR NÁÉAIR, ATÁ AR NEAMH, GO NAOPAR O'ÁINN. GO DTAGA DO RÍOCT. GO NOÉANTAR DO TOL AR TALAMH, MAR A DÉANTAR AR NEAMH. AR N-ARÁN LAETÚIL TABAIR DÚINN INNIU. AGUS MAIT DÚINN AR SCIONTA, MAR A MAITIMHÓNE DÁ SCIONTAÍONN INÁR N-AGAIR. AGUS NÁ LIS SINN I SCATÚ; AC SAOR SINN ÓN OLC: ÓIR IS LEATSA AN RÍOCT, AN CUMÁCT, AGUS AN GLÓIR, TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

MINISTIR. A TIARNA, SAOR AN BEAN SEO DO SEIRBÍSEAC [NA MNÁ SEO DO SEIRBÍSIS];

FREAGRA. A CUIREAS A HIONTAOIB [N-IONTAOIB] IONAT.

MINISTIR. GO MDA TÚR NIRT DÍ [DÓIB] TÚ;

FREAGRA. IN ÉADAN A NAMHÓ.

MINISTIR. A TIARNA, ÉIST LENÁR NGUÍ;

FREAGRA. AGUS LIS DÁR N-ÉAMH ROCTAIN CUSAT.

MINISTIR. GUÍMIS.

A DÍO UILECUMÁCTAIS, TUGAIMIR BUIÓCAS GO HUMAL DUIT SURB ÁIL LEAT AN BEAN SEO DO SEIRBÍSEAC [NA MNÁ SEO DO SEIRBÍSIS] A TABAIR SLÁN Ó MÓRPÍAN AGUS Ó BAOI LUÍ SEOIL; DEONAIS, GUÍMIR TÚ, A AÉAIR SÁRTRÓCAIRIS, GO MAIRE SÍ [SÍO] GO DÍLIS, TRÍ DO CÚNAMH, AGUS GO SIÚLA SÍ [SÍO] DE RÉIR DO TOLA, SA SAOL SEO I LÁÉAIR; AGUS PÓS GO MBÍ SÍ [SÍO] RANHPÁIRTEAC I NGLÓIR SUÉAIN AN TSAOIL ATÁ LE TEACT; TRÍ ÍOSA CRÍOST AR DTIARNA. ÁIMEÁN.

¶ ANSIN DÉARPARÓ AN MINISTIR,

GO MBEANNAÍ AN TIARNA TÚ [SÍB], AGUS GO SCOIMEADÓ SÉ TÚ [SÍB]; GO LIGE AN TIARNA DO SOLAS A AGAIR LONRAÓ ANUAS ORT [ORAIB], AGUS BÍO SÉ CEANSA LEAT [LÍB]: GO N-ARÓÍ AN TIARNA A GNÚIS ORT [ORAIB], AGUS GO DTUGA SÉ SÍOCÁIN DUIT [DÁOIB], ANOIS AGUS GO DEO. ÁIMEÁN.

¶ IS CÓIR DON BEAN, A TAGANN LENA BUIÓCAS A TABAIR, NA GNÁT-OPRÁLA A ÉIOLACÓ; AGUS, MÁ BÍONN COMAOIMEAC ANN, IS CUÍ GO NGLACA SÍ AN COMAOIMEAC NAOPA.

ORO CUAIRTÍOCTA NA NOĀAR.

¶ NÍOR ÉOIR SO MBACPAÓ RUO AR BÍE SAN OIFIS OROAITE SEO AN MINISTIR NÓ AN CÚRÁIOEAC Ó NA HOĀAIR A FOLLAMNÚ AGUS PORTAĀT A ĀĀBAIRT OÓIB, DE RÉIR MAR IS OÓIG LEIS A OIREAS AGUS IS CUI, TRÍ MÚINEAC AGUS TRÍ URNAÍ; AC MÁS MIAN LEIS AN OĀAR É, BAINPÍO SÉ PEIOM AS AN OIFIS SEO, NÓ AS CUIO OI.

I.

¶ NUAIR A BÍONN DUINE AR BÍE BREOITE, BA ÉOIR PÓGRA INA ĀAOB A ĀĀBAIRT DO MINISTIR AN PÁRÓISTE; AGUS EISEAN, AGUS É AS TEAĀT ISTEAĀ 1 OTEAĀ AN OĀAIR, OĀARPAÍO SÉ,

SÍOCÁIN DON TEAĀ SEO, AGUS DÁ BPUIL INA SCÓNAÍ ANN.

¶ NUAIR A ĀGANN SÉ 1 LÁĀAIR AN OĀAIR OĀARPAÍO SÉ, AGUS É AR A GLÚNA,

Suimis.

A ĀIARNA, OĀAN TRÓCAIRE ORAINN.

A ĀRÍOST, OĀAN TRÓCAIRE ORAINN.

A ĀIARNA, OĀAN TRÓCAIRE ORAINN.

ĀR NAĀAIR, ACÁ AR NEAMH, SO NAOPAR O'ÁINN. SO OĀAGA DO RÍOCT. SO NOĀANTAR DO TOIL AR TALAMH, MAR A OĀANTAR AR NEAMH. ĀR N-ARÁN LAETÚIL TABĀAIR OÚINN INNIU. AGUS MAIT OÚINN ÁR SCIONTA, MAR A MAITIMIOE OÁ SCIONTAÍONN MÁR N-AGÁIÓ. AGUS NÁ LIS SINN 1 SCATÚ; AC SAOR SINN ÓN OLC. ÁIMEÁN.

MINISTIR. A ĀIARNA, SAOR DO SEIRBÍSEAC;

PREAGNA. A CUIREAS A IONTAOIB [HIONTAOIB] IONAT.

MINISTIR. CUIR CÚNAMH CUIGE [CUICI] ÓO IONAO NAOPÁ;

PREAGNA. AGUS COSAIN SO TRÉAN SO OEO É [i].

MINISTIR. A ĀIARNA, ÉIST LENÁR NGUÍONNA;

PREAGNA. AGUS LIS OÁR N-ÉAMH ROĀTAIN CUGAT.

MINISTIR.

A ĀIARNA, BREACNAIG UAIT ANUAS Ó NEAMH, PÉAC AR AN SEIRBÍSEAC SEO AGAT, TAR Á FIOSRÚ (FIOSRÚ), AGUS TABĀIR PAOISEAMH OÓ [OI]. ÁMARC AIR [UIRĀI] LE SÚILE DO TRÓCAIRE; TABĀIR PORTAĀT OÓ [OI] AGUS LÁNMIUNÍN ASATSA; COSAIN Ó IONSAÍ AN NAMĀO É [i], AGUS COINNIG SO SLÁN SUAIMNEAC SO OEO É [i]; TRÍ ÍOSA CRÍOST ÁR OĀIARNA. ÁIMEÁN.

ÉIST LINN, A OÍA UILECUMÁCTAIG, SÁRTRÓCAIRIG; LIS DON MAITEAS IS BÉAS LEAT ROĀTAIN DON SEIRBÍSEAC SEO AGAT ACÁ AG FULAINGT BREOITEAĀTA. ÁIMEÁN.

NAOMÁIG OÓ [OI] AN CRUÁIL SEO, AR MOO SO NEARĀITEAR A CREIOEAMH [CREIOEAMH] TRÍNA LAIGE A CUISCINT, AGUS SO MBA OÉINE OE A AITREACAS [HAITREACAS]. ÁIMEÁN.

MÁS É DO OEA-TOIL É, TABĀIR AR AIS OÓ [OI] AN TSLÁINTE A BÍOÓ AIGE [AICI]; AR MOO SO SCÁITE SÉ [SI] AN CUIO EILE OÁ SÁOL [SAOL] IO UAMĀN AGUS CUN DO GLÓIRE. ÁIMEÁN.

AGUS PÉ RUO A OROÓIR OÓ [OI], TABĀIR GRÁSTA OÓ [OI] SO SCUIRE SÉ A TOIL [SI A TOIL] LE DO TOILSE, AR MOO SO NOĀANTAR PÍUNTAĀ É [i] CUN CÓNÁITE LEAT SA BEATA SÍORAÍ; TRÍ ÍOSA CRÍOST ÁR OĀIARNA. ÁIMEÁN.

II.

SPREAAGAO CUN CREIOIMH AGUS CUN URNAÍ.

¶ SPREAAPÁO AN MINISTIR AN O-ĀAR PAOI ÁĀAIR OÁ LEITÉIRO SEO TÍOS:

TRÍNA GRÁ DON CINE OÁONNA, BAMEANN ÁR NAĀAIR NEAMÁI PEIOM AS BREOITEAĀT MAR ĀAOI CEANSA LENA LEANÁI A CEARTÚ.

ÁR OṬIARNA ÍOSA CRÍOST, A BÍOS IN ÉINEACHT LINN I SCÓNAÍ, BÍONN SÉ ULLAMH LE NEART SPIORAÓÁLTÁ A BRONNAÓ ORAINN LE LEAS A BAINTE AS ÁR MBREOITEACHT CÚN GLÓIRE DÉ.

Ua é ár oṭiarna a foilsíod sa Soiscéal ina ícī ar ḡalair, agus tá sé ullamh fós le cabair a dāil cūn leis na colamne.

Foirbhiód ár oṭiarna féin trí pīanpáis, bíod go raib sé féin ḡan peaca; agus tá ḡá ag an ōuine peacúil le smaect, lena bfuil loctac ann os comair sūl ár nātar neamāí a ceartú agus a leasú.

Is é cuspóir an Críostaí, bíod sé i sláinte nó in easláinte, Dia a ḡlóiriú ann trí Íosa Críost.

Bíonn ḡradam mór sa pīanpáis, má fūlaingítear ár bpian le meon Íosa Críost; mar is trí pian a fūlaingt a o'foilsig Dia a toil cūn an domhan a saoraó.

Pé easlán nó slán dúinn, caitepmio de síor tréifíveacht an Spioraio Naoim, Spioraio Críost, a iarraio.

¶ nó más ḡá é, míneoró sé cuir éigin den Creiream Críostaí uó [oi].

¶ Ina dīaró sin, de réir mar oireas, múnpró an Ministir don oṭar a riail urnaí a leasán amac, pé acu air féin nó ar dōaine eile a ḡuíos sé, go mbí laetanta a breoiteacṡa ina dtrémise uílis ḡrámar tēagmála le Dia.

III.

SPREAGAO CÚN AITREACÁIS

¶ Ceisteoró an Ministir an t-oṭar péacaint an aitreac leis a péacáí, agus an bfuil meon cartanaacṡa aise i dtréo an uile ōuine; á spreagao cūn maiciúnas ó croí a tēbairt uó ḡac don

uine a ciontaig ina aḡaró; agus, má ciontaig seisean in aḡaró uine eile, maiciúnas a iarraio air, agus má rinne sé uócar nó éagóir ar ōuine ar biṡ, cúiteamh a tēbairt le hiomlán a achainne; á tēarbú uó go bfuil Dia ullamh cūn maiciún, más aitreac uósan ina péacáí. Anseo, má tá buairt ar cōimsias an oṭair faoi ḡnó tēbactac ar biṡ, bogtar é cūn a cṡá a noctao. Ina dīaró sin tēarparó sé in éineacht leis an Ministir,

BÍ TRÓCAIREAC DOM, A DIA, DE RÉIR DO MÓRMHAITEASA: DE RÉIR MÉIO DO TRÓCAIRE SCRÍOS AMAC MO CIONTA.

Nig mé ar fad óm urcōio: agus ḡlan mo peaca uíom.

Óir domāim mo loctac: agus bíonn mo peaca de síor os mo cōinne.

Sciúrparó tú le hiosóp mé, agus is ḡlan a beas mé: nípró tú mé, agus beiró mé níos ḡile ná an sneacṡa.

Ciontaig uó ḡnūis ó mo péacáí: agus scríos amac mo mīḡniomarṡa uile.

Tēbairt uó cabair arís mar sōlās dom: agus neartais le uó Spioraio saor mé.

¶ Ansin tēarparó an aḡart,

DIA UILECUMACṡAC, ÁR NĀTAIR NEAMÁÍ, A ḡeall de barr a mōrtṡrócaire, go tēabarparó sé maiciúnas na bpeacáí don uile ōuine a iompaios cuise le haitreacṡas croiúil agus le pīormuínin; go nōeana sé trócaire ortsa; go maite sé uuit uó péacáí uile agus go bfuascla sé uacu tú; go nōaingne agus go neartaí ḡac suáilce ionat; agus go tēuḡa slán tú cūn na beacṡa síoraí; trí Íosa Críost ár oṭiarna. Áiméan.

IV.

ḡníom̃ urnaí agus beannaċta.

¶ Déanparó an Ministir,

A slánaiteoir an domáin, a v'fúascail sinn trí do ċrois agus trí v'fúil mór-luaidḡ, saor sinn, agus cabraíḡ linn, ḡuimio ḡo humal tú, a ċiarna.

agus an salm seo:

Levavi oculos. Salm 121.

A RDÓIṀ mé mo súile ċun na ḡenoc: cé as a vtagann mo ċabhair?

Is ón ċiarna féin a ċagann mo ċabhair: ón té a rinne neam̃ a's talam̃.

Ní ligfir sé do do ċois corraí: ní ċoolóir an té a bíos do do ċumhóac.

Féac, an té a bíos aḡ ċumhóac Iosrael: ní déanparó sé ċoolao ná suan.

Is é an ċiarna féin é fear do ċoimirce: is é an ċiarna ċosaint do láimhe veise.

Ionas nac mbeir an ḡrian do do loscádo sa lá: ná an ḡealaċ san oíce.

Deir an ċiarna do do saoraċ ó ḡac oic: is veim̃in ḡo mbeir sé féin aḡ ċosaint v'anama.

Deir an ċiarna do do slánú aḡ imeaċt nó aḡ teacċ duit: feasta agus ḡo brác.

ḡlóir don Aċair, agus don m̃ac: agus don Spiorao Naom̃;

Mar a bí ar vċús, mar atá anois, agus mar a beas ḡo brác: trí saol na saol. Áiméan.

nó ceann ve na Salm seo leanas:

23, 27, 43, 71 (vv. 1-17), 77, 86, 91, 103, 130, 139 (vv. 1-18, 23, 24), 142, 143 (vv. 1-11), 146;

agus é seo a ċur leis:

A slánaiteoir an domáin, a v'fúascail sinn trí do ċrois agus trí v'fúil mór-luaidḡ, saor sinn agus cabraíḡ linn, ḡuimio ḡo humal tú, a ċiarna.

So raib̃ an ċiarna Uileċum̃aċtaċ do do ċosaint anois agus ḡo deo, eisean atá ina túr nirt vā vċéann ar a iontaoib̃, eisean a n-umlaíonn agus a nḡéilleann a bfuil ar neam̃, ar talam̃, agus faoin talam̃ vō; agus ḡo vċuḡa sé le fíos agus le moċú duit, nac bfuil ainm ar bit eile faoi neam̃, a vċuḡao don ċine vaoanna, a bfaigirse slánú agus saoraċ ann agus trío, ac ainm ar vċiarna íosa ċríost amáin. Áiméan.

¶ Sula bpaḡa sé slán aḡ an oċar déanparó an Ministir,

Cuirimio i ḡcoimeádo trócaire agus coimirce ceansa vċé tú. ḡo mbeannaí an ċiarna tú, agus ḡo ḡcoimeádo sé tú; ḡo lige an ċiarna do solas a aḡaíde lonraċo anuas ort, agus bioċ sé ceansa leat; ḡo n-ardaí an ċiarna a ḡnúis ort, agus ḡo vċuḡa sé síocáin duit, anois agus ḡo deo. Áiméan.

urnaite faoi leit lena rá mar oireas.

liothán le haḡaído na n-oċar agus na vċaoine atá aḡ páil báis.

A vċia an talċair,
vċéan trócaire orainn.

A vċia an m̃ac,
vċéan trócaire orainn.

Δ ΌΙΑ ΑΝ ΣΠΙΟΡΑΘ ΝΑΟΜ,

ΌΕΑΝ ΤΡΟΧΑΙΡΕ ΟΡΑΙΝΗ.

ΝΑ ΚΥΜΝΙΣ, Δ ΤΙΑΡΝΑ, ΑΡ ΑΡ ΞΕΙΟΝΤΑ.

ΌΕΑΝ ΑΝΑΚΑΙ ΟΡΑΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

ΌΝ ΥΙΛΕ ΟΙΣ ΑΣΥΣ ΟΝ ΥΙΛΕ ΠΕΑΚΑ,

Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ, ΣΑΟΡ Ε [ί].

Ό ΙΟΝΣΑΙΤΕ ΑΝ ΟΙΑΘΑΙΛ,

Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ, ΣΑΟΡ Ε [ί].

ΙΝ ΥΑΙΡ ΑΝ ΒΑΙΣ,

Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ, ΣΑΟΡ Ε [ί].

Ι ΛΑ ΑΝ ΒΡΕΙΤΙΥΝΑΙΣ,

Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ, ΣΑΟΡ Ε [ί].

ΤΡΙ ΓΛΑΝΡΥΝ Ο'ΙΟΝΟΛΛΑΙΤΕ ΝΑΟΡΑ,

ΣΑΟΡ Ε [ί], Δ ΤΙΑΡΝΑ.

ΤΡΙ ΟΟ ΟΡΟΙΣ ΑΣΥΣ ΤΡΙ ΟΟ ΠΑΙΣ,

ΣΑΟΡ Ε [ί], Δ ΤΙΑΡΝΑ.

ΤΡΙ Ο'ΑΙΣΕΙΡΙ ΑΣΥΣ ΤΡΙ ΟΟ ΘΥΑ ΡΑΟΙ ΘΕΙΡΕΑΘ,

ΣΑΟΡ Ε [ί], Δ ΤΙΑΡΝΑ.

ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ ΡΑΟΙΣΕΑΜ Ο ΠΙΑΝ Δ ΘΕΟΝΥ ΟΘ
[ΟΙ];

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ ΡΟΙΣΝΕ Δ ΤΑΒΔΑΙΡΤ ΟΘ [ΟΙ] ΙΝΑ
ΟΕΑΣΑΘ [ΟΕΑΣΑΘ];

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ ΤΥΙΣΙΝΤ Δ ΤΑΒΔΑΙΡΤ ΟΘ [ΟΙ]
ΣΥΡ Ι ΟΟ ΛΑΤΑΙΡΣΕ Δ ΒΙΟΝΝ ΣΕ [ΣΙ];

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

[ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ ΠΕ ΣΛΑΙΝΤΕ ΙΣ ΚΥΙ ΘΕ ΡΕΙΡ
ΟΟ ΤΟΛΑ Δ ΤΑΒΔΑΙΡΤ ΟΘ [ΟΙ];

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.]

ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ Ε [ί] Δ ΓΛΑΝΑΘ ΟΝΑ ΠΕΑΚΑ
[ΠΕΑΚΑ];

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

[ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ Ε [ί] Δ ΓΛΑΚΑΘ ΟΥΣΑΤ ΡΕΙΝ;

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ ΣΥΙΟΜ Δ ΤΑΒΔΑΙΡΤ ΟΘ [ΟΙ] ΙΝ
ΑΙΤ ΑΝ ΤΣΟΛΑΙΣ ΑΣΥΣ ΝΑ ΣΙΟΟΑΝΑ;

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.

ΞΥΡΒ ΑΙΛ ΛΕΑΤ Ε [ί] Δ ΑΙΡΕΑΜ Ι ΜΕΑΣΟ ΟΟ
ΝΑΟΜ ΑΣΥΣ ΟΟ ΘΑΟΙΜΕ ΤΟΡΑ;

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ, Δ ΌΕΑ-ΤΙΑΡΝΑ.]

Δ ΥΑΙΝ ΟΕ, Δ ΒΕΙΡ ΛΕΑΤ ΠΕΑΚΑΙ ΑΝ ΟΟΜΑΙΝ;

ΔΔΑΙΝΙΜΙΟ ΟΥΤ ΕΙΣΤΕΑΕΤ ΛΙΝΗ.

Δ ΥΑΙΝ ΟΕ, Δ ΒΕΙΡ ΛΕΑΤ ΠΕΑΚΑΙ ΑΝ ΟΟΜΑΙΝ;

ΘΕΟΝΑΙΣ ΟΘ [ΟΙ] ΟΟ ΣΙΟΟΑΜ.

ΥΡΝΑΙ ΟΟΝ ΟΥΙΝΕ Δ ΒΡΥΙΛ Δ ΟΙΝΣΙΑΣ ΒΥΑΡΕΑ.

ΙΑΡΡΑΙΜΙΣ ΤΡΟΧΑΙΡΕ ΑΣΥΣ ΤΡΕΟΙΡ ΟΕ.

ΜΑ ΘΑΟΡΑΝΝ ΑΡ ΞΕΟΙ ΣΙΝΗ, ΙΣ ΑΙΡΘΕ ΟΙΑ
ΝΑ ΑΡ ΞΕΟΙ, ΑΣΥΣ ΙΣ ΕΟΛ ΟΘ ΞΑΟ ΥΙΛΕ ΝΙ.

Δ ΤΙΑΡΝΑ ΒΕΑΝΝΑΙΤΕ, Δ ΔΕΑΙΡ ΝΑ ΟΥΤΡΟΧΑΙΡΙ,
ΑΣΥΣ Δ ΟΙΑ ΑΝ ΥΙΛΕ ΡΟΤΑΟΕΤΑ, ΙΑΡΡΑΙΜΙΟ
Ο'ΙΜΠΙ ΟΥΤ ΒΡΕΑΝΝΥ ΑΝΥΑΣ ΛΕ ΤΡΥΑ ΑΡ ΟΟ
ΣΕΙΡΒΙΣΕΑΟ, Δ ΒΡΥΙΛ Δ ΑΝΑΜ [ΗΑΝΑΜ] ΛΑΝ ΒΥΑΡΕΑ;
ΘΕΟΝΑΙΣ ΟΘ [ΟΙ] ΡΙΟΡΤΥΙΣΙΝΤ ΘΕΝ ΡΙΟΕΤ ΙΝΑ ΒΡΥΙΛ
ΣΕ [ΣΙ], ΑΣΥΣ ΘΕ ΟΟ ΤΟΙΛ ΙΝΑ ΤΡΕΟ [ΤΡΕΟ], ΙΟΝΑΣ
ΝΑΟ ΞΑΙΤΕ ΣΕ ΥΑΙΘ [ΣΙ ΥΑΙΤΙ] Δ ΙΟΝΤΑΟΙΘ [ΗΙΟΝ-
ΤΑΟΙΘ] ΑΣΑΤ, ΝΟ Δ ΕΥΡ ΙΝ ΔΟΝ ΑΙΤ ΕΙΛΕ ΑΟ ΙΟΝΑΤ;
ΡΥΑΣΑΙΛ Ο ΕΑΓΛΑ ΑΝ ΟΙΛΕ Ε [ί], ΑΡΘΑΙΣ ΟΟ
ΞΗΥΙΣ ΑΙΡ [ΥΙΡΤΙ] ΑΣΥΣ ΤΑΒΔΑΙΡ ΟΟ ΣΙΟΟΑΙΝ ΟΘ
[ΟΙ]; ΤΡΙ ΙΟΣΑ ΚΡΙΟΣΤ ΑΡ ΟΥΤΙΑΡΝΑ. ΑΙΜΕΑΝ.

AS IARRAÍO SÍOCÁNA AIGNE.

IARRAIMIS SÍOCÁIN DÉ.

Coimeadófaíó tú faoi lán síocáin an té a
bhuil a aigne dílis duit.

A AÍTÁIR neamhá, arb eol duit imní agus
eagla do leanáí trí do grá agus trí
o'eagna; a n'úirt do mac Íosa Críost lena
deisceadail, is mise atá ann, ná bíod eagla
oraib, agus leis an anra, Síocáin, bí ciúin;
Deonais go nearcaítear an té seo do seirbhísead
ionas go ligse sé a cúram [sí a cúram] ar
fao ortsa, mar is cúram leat é [i]. Tabair
ciúnas do [oi]; tabair muinín dhinnce do [oi];
agus go dtreoraí gealaó gréine anuas a
cosa [cosa] i gconair na síocána; tríosean,
Íosa Críost ár dtiarna. Áiméan.

AR SON DUINE ATÁ LE DUL FAOI OBRÁIO.

IARRAIMIS MISNEAC AGUS MUINÍN.

Nuair a gabas tú trí na huiscí, beaosa in
éinead leat.

A AÍTÁIR na trua agus na trócaire, nac
ligeann i bpaillí cabair agus portaet
a tabairt dá nglann ort as iarraio cúnaim;
Tabair neart agus misneac don mac [iníon]
seo asat in uair a gátair [gátair]. Bí i do taca
do [oi] agus beid sé [sí] slán; cuir ina cumas
[cumas] a mótu go bfuilir cóngarae do [oi],
agus a tuiscint go bfuil na lámha síoraí faoi
[fúití]; deonais nac mbí eagla air [uirctí]
roim oic ar bit agus é [i] as braic ar do
coimirce, tusa atá ina fochair [fochair], agus
a tabairpas sólas do [oi]; trí Íosa Críost ár
Slánaiteoir. Áiméan.

AR SON DUINE IN EASPA COOLA.

IARRAIMIS AN COOLAÓ RIACTANAC.

Luipio mé síos i síocáin, agus cuirpeao
mo cuirse díom; óir is tusa amáin, a tiarna,
a cumdaíós mo beata ó baol.

A AÍTÁIR neamhá, a tuzann coolaó do
do leanáí, lena n-anam agus a scolainn
a achnuacaint; Deonais an tabartas sin do
do seirbhísead; coinnis é [i] sa tsíocáin
foirpe úo a geall tú do na daoine a bfuil
seasam a n-intinne ort; cuir tuiscint do
láitreaeta ina croí [croí], ionas go nglaoí sé
[sí] i nbeimniú beannaite do grá le linn tréimse
an tosta; trí Íosa Críost ár Slánaiteoir.
Áiméan.

SAOR SINN, A TIARNA, agus sinne inár
nóisead, agus póir orainn agus sinne inár
suan, ar mó do mbimio inár nóisead i
bfochair Críost, agus go ligimio ár scit i
síocáin.

URNAÍ AR SON LINB DREOITE.

Glac sé cuige ina uet iao, agus beannaig
sé iao agus é as cur a lám ortu.

A TIARNA Íosa Críost, a doire maic na
scaora, a bailíonn na huain le do lámha,
agus a iompraíonn io uet iao; Cuirimio an
leanb seo i gcoimeao do lámh grámar; tabair
faoiseam óna pian do [pian oi]; tabair
coimirce ó gac baol do [oi]; tabair do [oi]
aúair lúcair agus neart; agus tós suas é
[i] cun beata na seirbhíse duitse. Éist linn,

impímíro tú, ar son do ōil-dinme féin.
Áiméan.

Ar son linb atá ag fáil báis.

Cruinneoró sé na huain lena lámh, agus
iompróiró sé ina uct iad.

A TIARNA Íosa Críost, donmac ginte Dé,
a cuais 1 rioct linb 1 m'Vetlenem ar ár
son; Cuirimíro 1 scoimeádo d'aire grámaire
an leanb seo atá á glaoč [glaoč] cugat agat.
Cuir d'aingeal naora lena treorú [treorú]
go séim go dtí na hárais neamái úo, ina
mbionn síocáin buan agus lúcháir ag anamača
na ndaoine ar a dtiteann a scolao ionatsa:
agus cuir lámh síoraí do grá na dteipeann
tart timpeall air [uircti]; tusa a máireas
1 rioct leis an dtair agus leis an spiorao
naom, don-Ōia, trí saol na saol. Áiméan.

Ar son duine atá ag teacht amár ó breoiteacht.

Tugaimis buíochas do Ōia faoina trócairí.

Mol an TIARNA, a m'anam, agus ná déan
dearmad dá tíolaicí uile.

A TIARNA, na dteipeann ar do trua, agus
go n-actnuatar do trócaire in aghair na
maoine; Tugaimíro buíochas croíuil duit surb
áil leat faoiseam ó pian a tabairt don brátair
[tsiúr] seo againn agus ina teannta sin dócas
na sláinte atuaír: Cothaig ann [intí], guimíro
tú, an obair ceansa ar ar cuiris tús; ionas
go smaoine agus go ndéana sé [sí] na nite a
tairníos leatsa an cuir eile dá saol [saol],
agus é [i] ag méadó in aghair an lae 1 neart

corpórtá, agus ag déanamh gairóis go humál
1 do máiteas; trí Íosa Críost ár dTIARNA.
Áiméan.

Uraí ar son duine breoite, nuair na d'fhuil mórán dócas
lena teacht slán.

An ruo a déanamse ní heol duit anois é;
ac beir a fíos agat san am atá le teacht.

A Ōia, ár ndéan agus ár neart, is giorra
duinn do cabair inár mbuairream; Bí in
aice don seirbiseac seo agat agus a méro agus
atá a riactanas; méadaig ann [intí] creideam
d'aingean 1 do cumacht, agus muinín átsač as
do grá. Más toil leat é, tíolaic sláinte air
[uircti] atuaír; ac más é is fearr 1 do raðarcsa
é [i] a glaoč anonn, maolaig sac pian corpórtá
agus sac crá aigne, agus deonag go dté sé
[sí] isteač 1 lúcháir do láitreačta; trí luáioct
agus ioirguí Íosa Críost ár dTIARNA. Áiméan.

Uraí ag comórado dtair atá ar tí bás a fáil.

Ná bíod buairt croí ort.

Is iomaí áras 1 dteaglač m'atár.

Siúro agus go siúlpaínn trí gleann scáile
an báis, ní baol dom an t-olc.

Fágaim síocáin aghair; tugaim mo síocáin
daoib.

Ná bíod buairt ar do croí, ná eagla air.

Tugaim m'anam 1 leit do lámhsa.

1 DO leitse, a TIARNA, tugaimíro anam do
seirbisiš, ar mod go mbí sé [sí] beo duitse
agus é [i] ag fáil báis don saol seo; agus
pé peacaí a rinne sé [sí] trí laige ar scolainne

ṽaonna, ṽuímíṽ tṽ íaṽ a ċur ar neamní trí
ṽo máitíúnas ís ṽrámaire aṽus ís trócairí;
trí íosa Críost ar ṽṽiarna. Áiméan.

A ṽía uilecúmaċtaíṽ, ṽo maiream beo
parat spríṽí na ṽṽaíne sṽalaíos sa
ṽiarna; tuṽaimíṽ ṽo huṽal anam an tseirbísíṽ
seo aṽat, ar ṽoibṽrátaíṽ [ar ṽoibṽsúraċ], í
leíṽ ṽo lámsa, mar a beaṽ í leíṽ lám
Cruċaíteora ṽílis, aṽus Slánaíteora sár-
trócairíṽ; ṽo ṽo ṽuí ṽo fíorumal, ṽo mba
luaċmar í ṽo raṽarc é. Níṽ é, ṽuímíṽ tṽ, í
ṽpuil an Uain ṽan smál úṽ, a maraíṽ le peacaí
an ṽomáin a ċur ar ceal; íonas ṽo ṽṽíolaítear
ṽlan ṽan aineam os ṽo ċomáir é, in ainneoin
ar ċnuasaíṽ sé ṽe truaillíú sa saol ṽaonna
seo, trí ainmíanta na colainne, nó trí ċluain
sátaín; ṽuímíṽ sin trí luaíocht íosa Críost,
ṽ'ṽonmāc ar ṽṽiarna. Áiméan.

ar son ṽoċtúirí, máimleá, aṽus ṽanaltraí.

ṽuímíṽ ar son oibre na n'ṽoċtúirí, na
máimleá, aṽus na mṽanaltraí.

ṽlac sé fṽin ċuige ar n-anbainní, aṽus
ṽ'íompaíṽ sé ar mbreíteacṽta.

A ṽiarna íosa Críost, a ṽluaíseao ó áit
ṽo háit aṽ ṽéanam maíteasa aṽus aṽ
leíṽeas ṽaċ uile sáṽas breíteacṽta; tabair
cúmaċt, eagna, aṽus míneaoas ṽo ṽo seirbísíṽ
fṽíotála uile, ar ṽoċtúirí, ar máimleá, aṽus
ar mṽanaltraí; ar moṽ, aṽus ṽo láíteacṽt á
hiompar acu leo í ṽcónaí, naċ leíṽeas amáin a
ċabarpaiṽ síao áċ beannaċt fṽeisin, aṽus íao
ar nós lóċraínn ṽoċaís sna huairéanta ís

ṽoírċe den anṽar aṽus den eagla; tusa a
maíreas í ríocht mar don leis an áċair aṽus
leis an spíoraṽ ṽaom, don-ṽia ṽo ṽeo, trí
saol na saol. Áiméan.

nótaí.

Oíream na huṽnaíte seo leanas lena rá leis an oċar: na
hoṽaí í ṽComaíneac na noċar, aṽus na hoṽaí atá ceapṽa ṽon
ċéao, ṽon ṽara, aṽus ṽon ċeaṽrú ṽomāc in áioṽint, ṽon treas,
ṽon ċeaṽrú, aṽus ṽon séú ṽomāc tar éis taispeáṽta, ṽo ċéaoam
na luaíte, ṽon ṽara ṽomāc den ċarṽas, ṽon ċéao ṽomāc
roim ċáisc, ṽon ċeaṽrú ṽomāc tar éis ċásca, ṽo lá ṽeascabála,
ṽon ṽomāc tar éis ṽeascabála, ṽo ṽomāc na tríonóṽe, ṽo
na ṽomāíṽ seo: an ceatṽ, séú, seactṽ, ṽoú ṽeas, cúṽíú
ṽeas, oċtṽ ṽeas, aṽus donṽ ís fíce tar éis na tríonóṽe, ṽo
fṽile átraíte Cruċa ar ṽṽiarna, ṽo fṽile ním. mícíṽ aṽus na
namṽeal uile, ṽo fṽile lúcaís soiscálaí, aṽus ṽo fṽile na
nṽile ṽaom.

Oíream na hábair aṽus na ṽréacṽta seo den scrioptúr naopa
ṽ'aíre an oċair, ṽe réir a ṽá:

na beannaċta: maṽa 5. 1-12.

Caínt ar ṽṽiarna roim a fṽaís: eom 14. 1-27; 15. 1-13; 16.
12-15.

ar ṽṽiarna á ċíomnú fṽin aṽus a urnaí ar son a ṽeisceabal:
eom 17.

an tdoíre maíte: eom 10. 11-18.

Críost éiríte: eom 20.

áireacṽas ṽé: sm. 34; maṽa 6. 25-ṽeíreao.

ṽrá ṽé: eom 3. 16-21; 1 eom 3. 1-7; 4. 9-ṽeíreao.

an fṽascaíṽ: ísaí. 53; Róm. 5. 1-11; 1 eom 1. 1-9.

teagmáil ṽé trí ṽuáíream: maíṽ. 3. 22-33; ead. 12. 1-11.

múinín as ṽia: sm. 23, 27, 91, 121; ísaí. 26. 1-9; 40. 1-8;
40. 27-ṽeíreao; Róm. 8. 31-ṽeíreao.

urnaí: ss. 43; 86. 1-13; 130; eip. 3. 13-ṽeíreao; séamas
5. 13-ṽeíreao.

ṽia aṽ ṽlaoc ċun áitreacṽaís aṽus ċun creíomh: ísaí. 55.

áitreacṽas: sm. 51. 1-17.

moṽao aṽus breíṽ ṽuíoċaís: sm. 30, 103, 146; ísaí. 12.

paíre: lúcaís 12. 32-40.

caíteíṽe an Críostaí: eip. 6. 10-20.

ṽrá an Críostaí: 1 coir. 13.

fṽas sa ṽrásta: píl. 3. 10-14.

na níte síoraí: 2 coir. 4. 16-5. 9; Róm. 8. 18-ṽeíreao;
taisp. 7. 9-ṽeíreao; 21. 3-7; 22. 1-5.

¶ Mura ṽpuil réíteacṽ ṽéanta aṽ an oċar í ṽtaoṽ a máíne, moltar
ṽó uaċt a ṽéanam. áċ ís cóir a ċur í ṽcúinne ṽo ṽaíne
ṽo mímí a nṽnó saolta a réíteacṽ fṽao aṽus tá an tṽláinte acu.

COMAOINEAD NA NOŢAR.

¶ De bñi go mbíonn a lán baol tobann, galan, agus breoiteaé, as bagairt ar an gcine daonna, agus gur éiginnite i gcónaí am a n-imeadta as an saol seo; mar gheall air sin, ionas go mbíó i gcónaí ullam don bás, pé am is toil le Dia uilecúmaéadac glaoé oréu, spreagfaí na cúráirí a bparóisteánaí go dútraéadac ó am go céile (ac go mór mór le linn plá, nó galair tógálaí eile) cun go nglaca sío Comaoinead Naora Coirp agus fóla ár slánaíteora Críost, nuair a mineastrálar go poiblí sa Teampall í; ar moð gur lúroe a gcúis inní faoi beir ina héagsmais má tagann baol oréu go tobann. Ac mura féirir leis an oſar teaé go uí an Teampall, agus gur mian leis pós an Comaoinead a glacaí ina teaé; ansin ba cóir uó rógra a tabairt go tránuil don cúrároeaé, á cur in iúl uó, an oiread agus is féirir leis, cé méio daoine a glacpas an Comaoinead in éimead leis (agus, más féirir, ba cóir go nglacpaó beirt ar a lagas) agus, nuair a heas áit oiriúnaé i oteaé an oſair, agus gac ní is riactanaé, ullmaíte i otreo is gur féirir leis an gcúrároeaé a mineastráil go hurramaé, ceiliúrpaó sé an Comaoinead Naora ansin, as tosú leis an Oréa, an Eipistil, agus an Soiscéal seo leanas, nó le hOréa, Eipistil agus Soiscéal an lae, mar is cuí leis.

AN ORÉA.

Δ **Θ**ΙΑ uilecúmaéadac síormarctanaí, a crúdaíteoir an cine daonna, a ceartaíos na daoine a gráíonn tú, agus a smaéadíos gac don uíne lena nglacann tú; Guimio tú faoi uó trócaire don seirbisead seo asat ar ar leagais uó lám, agus faoina deonú uó [oi] go nglaca sé [sí] go foigneaé lena breoiteaé [breoiteaé] agus go otaga sé [sí], aniar cun a sláinte [sláinte] corporéa, más é uó toil ceansa é, agus go uíolaífeair a anam [hanam] gan smál uuit nuair a imíonn sé ón scolainn; trí íosa Críost ár uſiarna. Áimeán.

nó í seo:

Δ **Θ**ΙΑ uilecúmaéadac síormarctanaí, a sóláis na ndaoine brónaca, a nirt na ndaoine faoi pianpáis: lig u'urnaíte a nglacann

AS CRUATAN AR BIT TEAÉT CUGAT; AR MOð GO NGAIRUÍO GO LÉIR AGUS IAO Á TUISCINT GO MBÍONN UO TRÓCAIRE INA BPOCAIR INA NGÁTAIR; TRÍ ÍOSA CRÍOST ÁR UſIARNA. ÁIMEÁN.

An Eipistil. Róm. 8. 35.

CÉ SCARFAS Ó GRÁ CRÍOST SINN? AN SCARFAO CRUATAN, NÓ ANGAR, NÓ GEARLEANÚINT, NÓ SORTA, NÓ NOŢAÉT, NÓ GUAIS, NÓ CLAÍOM? MAR ATÁ SCRÍOPA, AR UO SON MARAITEAR AR PEAO AN LAE SINN; MEASTAR MAR CAOIRÍ LENa MARÚ SINN. NÍ HAMLAÍO TÁ, SNA NÍTE SIN GO LÉIR IS MO ná LUÉT AN BUA SINN TRÍO AN TÉ A CUG GRÁ UÍINN. MAR TÁIM DEIMNITEAÉ, NAC FÉIRIR LE BÁS, NÁ LE BEAÉA, NÁ LE HAINGIL, NÁ LE HUACTAR-ÁNAÉTA, NÁ LE CUMAÉTA, NÁ LE NÍTE ATÁ DE LÁTAIR, NÁ LE NÍTE ATÁ LE TEAÉT, NÁ LE HAIROE, NÁ LE UOIMNEAÉT, NÁ LE UÍIL AR BIT EILE, SINN A DEIGILT Ó GRÁ DE, ATÁ IN ÍOSA CRÍOST ÁR UſIARNA.

nó í seo; eab. 12. 5.

Δ **Θ**ΙC, ná bíoð neamhsuim asat i smaéT an ſiarna, agus ná fannaí, nuair a loéadíonn sé tú: mar smaéadíonn an ſiarna an té a gráíos sé, agus sciúirseann sé gac mac lena nglacann sé.

An Soiscéal. nñ. eom 5. 24.

SO firmneaé doeirim lib, an té éisteas le mo bñatarsa, agus a creioeas sa té a cuir uair mé, atá an beaéa síoraí aise, agus ní tiocpaó sé faoi breitiúnas; ac tá sé átraíte ón mbás cun na beaéa.

¶ Ina d'iair sin leanfaidh an Sagart de réir na foirme atá ceaptha éas le haíair na Comaoineac Naopa, as cosú leis na focail, "Deirim libse, a déanas," srl.

¶ Má tá an t-ochar an-las, agus más gá é, is leor le haíair na hOifige seo, an faoistim, an absolúit, faoi an Coisreacaim, foirm éiolacta na Sacraminte, faoi an Tiarna agus an Beannacht.

¶ Le linn an tsacraminte a éiolacta, glactaíodh an Sagart féin an Comaoineac ar dtús, agus ina d'iair sin a mineastráil éin na ndaoine atá ceaptha lena glactaíodh in éineacht leis an ochar, agus faoi deireadh, éin an ochar.

¶ Ac má earlaíonn do dhúine gan sacraminte coirp agus fóla Críost a fáil, pé acu trí dhéine a bheoiteacht, nó nár tugadh rabad in am don chúiríocht, nó gan comhlúthas a bheir ann lena glactaíodh in éineacht leis, nó trí bac ar bít eile, léireoíodh an chúiríocht, go n-iteann sé agus go n-ólann sé Corp agus fuil ár Slánaitheora Críost, go tairdeac do sláinte a anama, bíodh na nglactaíodh sé an tsacraminte lena béal, má déanann sé aitheascas oílis ina peacaí, agus má éireoíonn sé go daingean olúit gur céasad Críost ar an gcrois ar a shon, agus gur dóir sé a fuil lena fuascailt, agus é as cuimneam go dúctractac ar na sócair a fuair sé trí sin, agus as breit buíochais ó croí mar gheall air.

¶ In am bheoiteacht tógálaí nó glactaí tógálaí, nó nuair, trí éis práinneac éigin eile, na fíoraí don dhúine den pharóiste nó de na comarsana a fáil le comaoineactaí in éineacht leis an ochar, má iarrann an t-ochar go sonrac air é, is ceatmáic don mhinistir comaoineactaí leis ina donar.

ORO

AOLACTA NA MARB.

¶ Tugaisí do bur n-aire anseo, na cóir perom a baint as an Oifig seo leanas as aolactaí dhúine faiseas bás gan baiste, ná do dhúine faoi comnealbá, ná do dhúine gur tugadh breit **pelo de se** ina leit. Ac má tugtar daoine ar bít le haolactaí a fuair bás gan baiste, gur naíonáin nuabairte iad, clann le tuismitheoirí Críostaí, agus nár coinníodh ó baiste iad trí mainneachtain deonac, nó trí fáillí, nó gur daoine iad gur b eol don mhinistir, nó gur dearbhaíodh dó, gur b ullamh nó gur b fonnmar iad éin a mbaiste in am a mbáis, léiríodh an ministir, i gcás den sahas sin, ceann de na Sailm agus de na léacta seo leanas, nó pé cur oíob is oiriúnaí leis, agus na ceitre Ráite cois na huaije, as críochnú le faoi an Tiarna, agus leis an mbeannacht as deireadh na hOifige.

¶ Ar éasgháil doibh leis an gCorp as geata na Reilige, agus iad as siúl roime, pé acu istead sa Teampall, nó i ttreo na huaije, dearfad nár canfaidh an Sagart agus na Cléirigh,

1S mise an aiséirí agus an beacta, deir an Tiarna: an té éireoíonn ionamsa, cé go bfaise sé bás, dá ainneoin sin beir sé beo: agus cibé ar bít atá beo, agus éireoíonn ionamsa, ní bfaiseir sé bás go brác.

nn. eom 11. 25, 26.

1S eol dom go maireann m'fuascailteoir, agus go seasfaidh sé san am atá le teact ar an talamh: agus bíodh go scrinnfíodh piasta an colainn seo nuair a éitear mo éraiceann, ó mo colainn, ápac, feicfeadh Dia: ar mo shon féin feicfeadh é, is iad mo súilese dearcas, agus ní haon dhúine eile. 16b 19. 25, 26, 27.

ní tugamar don ní linn éin an tsaoil seo, agus is cinnte na fíoraí linn don ní a bheir as. Is é an Tiarna a tug uair, agus is é an Tiarna a glac cuige; go mba beannaithe ainm an Tiarna. 1 Tim. 6. 7; 16b 1. 21

¶ AR DTEACHT ISTEAÉ SA TEAMPALL DÓIB, LÉIFEAR CEANN AMÁIN
NÓ A CHUILLIADÓ UÉ NA SAIRM SEO:

Dixi custodiam.

Salm 39.

IS É A DÚIRT MÉ, BEIRÉ MÉ AIREACÉ FAOI MO SLITE:
IONAS NAC BPEACAÍ MÉ LE MO TEANGA.

Cuirpró mé mar a beaó srian le mo béal:
COM FAOA AGUS A BIONN FEAR AN OILE AR M'AMARC.

Cosc mé mo teanga, SAN DON NÍ A RÁ: O'FAN
MÉ I MO TOST, Ó NA DEA-BHRIATRA PÉIN, AC BA
É SIN FÁC MO PÉINE AGUS MO BRÓIN.

TEIG AN CROÍ IONAM, AGUS NUAIR A BÍ MÉ
AR NA SMADAINTE SEO O'FAODAIS AN TINE: AGUS
LABAIR MÉ FAOI DEORÓ LE MO TEANGA.

A TIARNA, TABAIR FIOS PEASA MO CRÍCE DEANAI
DOM, AGUS UIMIR MO LAETANTA: GO MBÍ DEARBÚ
AGAM CAO É AN FAD SAOIL ATÁ I NÓÁN DOM.

PÉACÉ, O'FÁS TÚ MAR A BEAÓ FAD RÉISE I MO
LAETANTA; AGUS NÍL IM DOIS AC NEAMNÍ OS DO
COMAIR: AGUS I BPIRINNE NÍL AC DÍOMADAINTEAS
IN DON DUINE DÁ MAIREANN.

OIR SIÚLANN AN DUINE INA SCÁIL FOLAM, AGUS
IS DÍOMADAIN A BIONN SÉ Á BUAIREAM PÉIN:
AS CARNAD SAIBRIS, AGUS SAN A FIOS AISE CÉ
CRUINNEOS É.

AGUS ANOIS, A TIARNA, CÁ BFUL MO DÓCAS:
DAR M'PIRINNE IS IONAC PÉIN ATÁ MO DÓCAS.

FUASCAIL MÉ Ó MO CIONTA UILE: AGUS NÁ LIS
DOM BEIT IM ACASÁN AS NA HAMADAIN.

O'EIRIG MÉ BALB, AGUS NÍOR OSCAIL MÉ MO
BÉAL: OIR BA TÚ A RINNE É.

TÓG DO PLÁUAIM: TÁIM CLOÍTE AR FAD AS TROM-
MEÁCAIN DO LÁIME.

NUAIR A SMADTAIONN TÚ AN DUINE LE HACASÁN
AR SON A PEACA, BIONN A MAISE Á CNOÍ ASAT,
MAR ÉADAC Á ITE AS LEAMHÁN: NÍL IN DON DUINE
MAR SIN AC DÍOMADAINTEAS.

EIST LE MO GUÍ, A TIARNA, AGUS TUGAÓ DO
CLUASA ÉISTEACHT DO MO GLAOÓ: NÁ FAN I DO
TOST FAOI MO DEORA.

OIR TÁIM ASAT I MO DEORAI: AGUS I MO DIT-
REABAC, MAR BÍ M'AITREACÁ GO LÉIR.

LIG DOM SEAL BEAS, GO BFULLE MO CUMACHT
ORM: SULA N-IMÍ MÉ AS SEO, AGUS NAC MBÍ MÉ
LE PEICEÁIL PEASTA.

SLÓIR DON AÉAIR, AGUS DON MÍAC: AGUS
DON SPIORAD NDOM.

MAR A BÍ AR DÚS, MAR ATÁ ANOIS, AGUS MAR
A BEAS GO BRÁC: TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

Domine, refugium.
Salm 90.

A TIARNA, BA TÚ AR NÓIDÉAN: Ó GLÚIN GO
CÉILE.

SULAR SAOLAÍOÓ NA SLÉIBTE, SULAR CRUÁIOÓ
TALAMH AN DOMAIN: IS TÚ DIA Ó SÍORAIOÉC,
AGUS GO SAOL NA SAOL.

CUIREANN TÚ AR NEAMNÍ AN DUINE: FILLIGÍ
ARÍS, DEIR TÚ, A CLANN ÁDAMH;

OIR I DO SÚILESE NÍL MÍLE BLIAIN AC MAR AN
LÁ INNÉ: A O'IMIG CARAINN MAR TRÁC SAN OÍCE.

NÍ LUAITHE A SCAIPEANN TÚ IAO, NÁ BIONN
SIAO MAR SUAN: AGUS PEONN SIAO COM TOBANN
LE PÉAR.

AR maidin bíonn sé GLAS, agus pásann sé aníos: AC TRÁCHÓNA baintear é, agus éiríonn sé CRÍON CAITE.

ÓIR bímidh AG ENÁI PAOI DO DÓIBEIRIS: agus IS eagal linn FÍOCH O'FEIRGE.

Cuir tú AR MÍGHÍOMARCA OS DO COINNE: agus AR BPEACAI POLAITE PAOI SOLAS DO GHÚISE.

ÓIR nuair a bíonn tú i bPEARIS linn, bíonn AR LAETANTA uile ISTIS: TARRAINGIMIDH AR DHEIR-EADH AR MBLIAN, mar scéal a hinsíodh TRÍO.

IS IAD LAETANTA AR SAOIL A DHEIC agus TRÍ FÍOCH BLIAN: agus bíodh SO BPUIL DAOINE ANN A DTUGANN A LÁIDREACHT IAD CUN NA GCEITRE FÍOCH: ní fanann acu DE BARR A LÁIDREACHTA AC BUAIREAMH agus BRÓN; AR A LUACHAS agus A TÉANN AN SAOL TART, agus a bíonn AR RÉ CAITE.

AC cé a DTUGAS AIRO AR CUMACHT O'FEIRGE nó cé a mbíonn a DÍOL EAGLA AIR ROIMH DO DÓIBEIRIS?

Múin FIOS GIORRAECTA AR SAOIL DÚINN: IONAS SO DTUGAIMIDH AR GCROÍ DON EAGNA.

FILL ARÍS, PAOI DHEIREADH, A TIARNA: agus bíodh TRUA AGAT DO DO SEIRBÍSIS.

NÁRB FAODA UAINN AR SÁSAMH DE DO TRÓCAIRE: SO MBÍ ÁTAS agus LÚCÁIR ORAINN AR PEADH AR SAOIL agus AR LAETANTA.

SO mba móirde DÁR SÓLÁS UAIC, A FAO agus BITEADH DÁR MBUAIREAMH: agus NA BLIANTA mar FULAINN SINN AN T-OLC.

TAISPEÁIN DO SAOTAR DO DO SEIRBÍSIS: agus taispeáin DO GLÓIR DÁ GCLANN.

AGUS bíodh MÓRGHÓIR OHÁR O'TIARNA DIA ORAINN: cuir séAN AR SAOTAR AR LÁM DÚINN, agus SO SOIRBÍ TÚ SAOTAR AR LÁM.

GHÓIR DON ÁTAIR, agus DON MÁC: agus DON SPIORADH NAOMH;

MAR A BÍ AR DTÚS, MAR ATÁ ANOIS, agus MAR A DHEAS SO BRÁCH: TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

Dominus regit me.
Salm 23.

IS É AN TIARNA M'AOIRE: ní féidir easpa D'ADON NÍ BEIC ORM.

BEIDH MÉ AR INNILT AIGE I BPÁIRC FÉIR GLAIS: agus beidh sé DO MO SEOLAIDH AR DHRUAC UISCE AN TSÓLÁIS.

IOMPÓIDH SÉ M'ANAM: agus seolfaidh sé SO COSÁIN NA FÍREANTAECTA MÉ, AS UICHT A DINNH.

SIÚO IS SO SIÚLPAINN TRÍ GLEANN SCÁILE AN BÁIS, ní baol DOM AN T-OLC: ÓIR bíonn TUSA I MO COIMHDEACHT; IS IAD DO BATA agus DO BACAILL MO SÓLÁS.

FEISTEODH TÚ BORDH ROMAM AR NEAMHCEADH LUICHT MO BUARCTA: DÓIRT TÚ OLA AR MO CEANN, agus beidh mo CUPÁN LÁN.

AC BEIDH DO CARCTANAECT agus DO TRÓCAIRE DO MO LEANÚINT AR PEADH MO SAOIL agus MO LEACTANTA: agus beidh mé I MO CÓNÁI I DTEAC AN TIARNA SO BRÁCH.

GHÓIR DON ÁTAIR, agus DON MÁC: agus DON SPIORADH NAOMH;

MAR A BÍ AR DTÚS, MAR ATÁ ANOIS, agus MAR A DHEAS SO BRÁCH: TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

Benedic, anima mea.
Salm 103.

MOL AN TIARNA, A M'ANAM: agus molaíodh A BPUIL IONAM A DINNH NAOPH.

MOL AN TIARNA, A M'ANAM: AGUS NA DEAN
DEARMAD DA TIOLAICI UILE;

AN TE A MAITEAS DO PEACA UILE: AGUS A
LEIGEASAS DO BREOITEACTAI UILE;

AN TE A SLANAÍOS DO BEATA Ó SCRÍOS: AGUS
A CUIREAS BARR TRÓCAIRE AGUS CARTANACTA
ORT;

AN TE A SÁSAÍOS DO BÉAL LE HOLLMAITEAS:
DO DO DEANAM BRÍOMAR ÓS MAR AN IOLAR.

CUIREANN AN TIARNA AN FÍREANTAÉT AGUS AN
BREITÍUNAS I BPEIOM: DON UILE DUINE DA
MBIONN Á BRÚ AS AN ÉIGEART.

TAISPEÁN SÉ A SLITE DO MIAIS: A OIBREACA
DO CLANN IOSRAEL.

IS LÁN AN TIARNA DE TRUA AGUS DE TRÓCAIRE:
IS PAUFLANGAC É, AGUS IS MÓR A MAITEAS.

NÍ BEIÓ SÉ AS CEASACT I SCÓNAÍ: NÁ NÍ
COTAÍONN SÉ A FEARG DE SÍOR.

NÍ DEARNA SÉ LINN MAR CUILL ÁR BPEACAÍ:
NÁ NÍ CUG SÉ LUAIÓCT ÁR MÍGNIOMARCA DÚINN.

ÓIR FÉAC A AIRDE AGUS ATÁ AN NEAM OS CIONN
AN TALAIM: NÍ MÓ É NÁ A TRÓCAIRE DON DREAM
DARB EAGAL É.

FÉAC FÓS A PAO AGUS ATÁ AN AIRD TOIR ÓN
AIRD TIAR: A COMPAO SIN A CUIR SÉ ROIR SINN
AGUS ÁR BPEACAÍ.

SO DEIMIN, MAR BÍONN TRUA AS AN AÉAIR
DA CLANN FÉIN: IS AMLAÍÓ BÍONN TRÓCAIRE AS
AN TIARNA DON DREAM DARB EAGAL É.

ÓIR IS FEASAC DO AN T-ÁBAR AS A NDEARNAD
SINN: IS CUIMNEAC LEIS NAC BPUIL IONAINN
AC DEANNAÓ.

NÍ BÍONN LAETANTA AN DUINE AC MAR AN BPÉAR:
BÍONN A BLÁCT MAR BLÁCT AN MÁCAIRE.

ÓIR COM LUAC AGUS SÉIDEAS AN SAOT AIR,
MIONN SÉ: AGUS NÍ AITNEIÓ A AIT É FEASTA.

AC MAIREANN MAITEAS TRÓCAIREAC AN TIARNA
SO SAOL NA SAOL DON DREAM DARB EAGAL É: AGUS
A FÍREANTAÉT LE HAGAIÓ CLANN NA CLAIMNE.

LE HAGAIÓ LUET COIMEADOTA A CONARCA: LUET
CUIMNIM AGUS CLEACTAITE A AITEANTA.

TÁ A CATAOIR PAOI RÉIR AS AN TIARNA AR
NEAM: AGUS NÍL NÍ NAC BPUIL PAOI RÉIM A
RÍOCTA.

MOLAISI AN TIARNA, A AINGEALA AN TIARNA IS
TRÉINE CUMACT: A COMLÍONAS A AITEANTA, AGUS
A CUGANN CLUAS DO GLÓR A BRIACTAR.

MOLAISI AN TIARNA, A SLUAITE AN TIARNA:
A SEIRBÍSIS AN TIARNA A DEANAS A TOIL.

MOLAISI AN TIARNA, A OIBREACA UILE AN
TIARNA, I NGAC AIT DA BPUIL PAOINA RÉIM: MOL
AN TIARNA, A M'ANAM.

GLÓIR DON AÉAIR, AGUS DON MÍAC: AGUS DON
SPIORAD NAOMH;

MAR A BÍ AR DÚS, MAR ATÁ ANOIS, AGUS
MAR A BEAS SO BRÁC: TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

¶ ANSIN LEANPARÓ AN LÉACT ATÁ AR PÁIL SA CÚIGIÚ CAIBRÍOL DÉAS
DÉN CÉAO EPISTIL LE NAOMH PÓL CÚN NA SCÓIRINTEAC.

I COIR. 15. 20.

ANOIS ATÁ CRÍOST ÉIRIÚ Ó NA MAIRB, AGUS
IS É CÉADTORAD NA NDOINE ATÁ PAOI
SUAMNEAS É. ÓIR PÉ MAR CÁNIG AN BÁS TRÍO
AN DUINE, TRÍO AN DUINE IS EA CÁNIG
AISÉIRÍ NA MARB PREISIN. ÓIR AMAIL MAR
FAIGEANN SAC UILE DUINE BÁS IN ADAM, MAR AN

gceanna is ea a'beopar gac uile duine i gCríost. Ac gac duine ina roinn féin: Críost mar céadtorad; ina diair sin na daoine baineas le Críost, nuair a tiocfas sé. Ansin an deiread, nuair a beir an ríocht tugta suas aige do Dia, an tAdair; nuair a beir gac ceannas, agus gac údarás, agus gac cumacht curta ar ceal aige. Óir caiteir sé beir ina rí nó go gcuire sé a naimde uile faoina cosa. Is é an bás an namair deirid a cuirfean ar ceal. Óir, cuir sé gac uile ní faoi smaect faoina cosa. Ac nuair a deir sé, Adá gac uile ní curta faoina smaect, is léir nac mbaineann sin leis an té a cuir gac uile ní faoina ceannas. Agus nuair a beas gac uile ní curta faoina ceannas, ansin is ea beas an Mac féin faoi ceannas an té a cuir gac uile ní faoina ceannas, ar mod go mba é Dia Uile na nUile. Murar é sin é, céad d'éanfas na daoine a baistear ar son na marb? Mura n-aiséiríonn na mairb ar cor ar bi, Cad cuige a mbaistear iad ar son na marb? Cad cuige duinne, preisin, seasam i nguais gac uair? Dearbaim, a bráire, ar an mbród atá agam asai in íosa Críost ar oTiarna, go bpaigim bás gac lá. Más le hincinn daonna amáin a troideas le hainmíte allta in Eipéis, céad é an tairbe dom, mura n-aiséiríonn na mairb? Ictimis agus olaimis, óir geobaimis bás amárac. Ná mealltar sib: Truailíonn droc-cuideacta dea-béasa. Dúisig cun píreantaacta, agus ná déanaig peaca: óir atá cur agai atá gan aithe ar Dia: Deirim an méir sin agus is náire daoi é.

Ac atá daoine ann a'déanfas, Conas a aiséiríonn na mairb? agus cén safas coirp ina otagann siad? A duine úicéilli, an siol cuireas tú féin, ní beoítear é mura n-éagann sé: agus an ní siolcuireas tú, ní hé an corp a beas ann a cuireas tú, ac gráinne lom cruic-neactan, b'féoir, nó gráinne arbair áirite eile: ac tugann Dia corp do de réir a roga féin, agus tugann sé a corp féin do gac siol. Ní ionann le céile an uile safas peola: ac atá peoil ar leit ag daoine, agus peoil ar leit ag ainmíte, agus peoil ar leit ag iasc, agus peoil ar leit ag éin. Adá corp neamái ann, agus corp talmaí, preisin: ac is ní amáin ar leit áille an coirp neamái, agus ní amáin eile áille an coirp talmaí. Adá áille ar leit ag an ngrian, agus áille ar leit ag an ngealac, agus áille ar leit ag na réalta; óir atá éagsúlact áille ag réalta le réalta eile. Mar sin o'aiséirí na marb. Cuirtear an corp ina ní truailí; éiríonn sé ina ní neamtruailí; cuirtear in easonóir é; éiríonn sé i nglóir; cuirtear i laige é; éiríonn sé i neart: cuirtear mar corp nádúrta é; éiríonn sé mar corp spioradálta. Má tá corp nádúrta ann, tá corp spioradálta ann, preisin. Mar atá scríofa, An céad duine Adám, ba anam é ar tugad an beata do; an tAdám deireanac, is spíro é a tugann an beata uair. Ac ní hé an ní spioradálta ba túsce a bí ann, ac an ní nádúrta; an ní spioradálta ina diair sin. Ón talam don céad duine, talmaí: an Tiarna ó neam an dara duine. Mar tá an duine talmaí, is mar sin atá an

muinntir talmhaí: agus mar tá an duine neamhaí, is mar sin atá an muinntir neamhaí, preisin. Agus fé mar bíomar i gcosúlacht an duine talmhaí, beimro i gcosúlacht an duine neamhaí, preisin.

Is é ruo a deirim, a bhráithre, nac bpéadann peoil agus fuil oirdreadt ríochta Dé a fáil; agus nac mbíonn an truaillíocht ina oirdre as an neamtruaillíocht. Féac, insim diamarrún daoib: Ní corlóimro uile, ac cuirpear malairt crúta orainn; i nóiméad, le sméiread súile, le glór an stoic deiríro: óir séiríro an stoc, agus éireoró na mairb neamtruaillíte, agus achrópar sinn. Óir ní foláir don corp truaillíte seo neamtruaillíocht a cur uime, agus don corp somarpa seo domarpacat a cur uime. Agus nuair cuireas an corp truaillíte seo neamtruaillíocht uime, agus an corp somarpa seo domarpacat uime, tiocparó cun críche an focal atá scríofa, atá an bás sloída i mbua. A báis, cá bfuil do cealg? A uais, cá bfuil do bua? Is é an peaca cealg an báis; agus is é an olí neart an peaca. Ac buíochas le Dia a tugann an bua dúinn trínár oTiarna Íosa Críost. Uime sin, a bhráithre oilse, bígí diongbáilte, dochorraíte, lánvóiceallaic i gcoinaí i ngnó an Tiarna, agus a fíos agaid nac bfuil bur saothar sa Tiarna san torad.

nó,

1 Teasal. 4. 13.

A bhráithre, níor maic liom sib a beit in ainbios i dtaob na ndaoine atá ina gcoolaó, cun nac mberó cumá oraib, mar bíos ar daoine eile atá san dócas. Óir má creidimro gur

éas Íosa agus gur aiséirí sé arís, ar an gcuma sin is ea a tabarparó Dia in éinead leis iadosan a coolaíos in Íosa. Óir deirimro é seo lib de réir briatair an Tiarna, sinne atá beo, atá págta go teadct an Tiarna, nac mberó tosaic agaimn ortusan a coolaíos. Óir tiocparó an Tiarna, ó na plaiteasa anuas le gáir, le guct an ardaingil, agus le glór stoic Dé: agus is iad na mairb i gCríost is túisce a éireos: ina diairó sin tógpar cun na néalta in éinead leo sinne atá págta beo, cun dul i nóail an Tiarna sa spéir: agus beimro mar sin go síoraí i bpoicair an Tiarna. Tá brí sin cuirigí misneac ar a céile leis na briatra seo.

¶ Is ceatmaic ansin urnaí dháim acu seo leanas a rá nó iad araon.

Deonaig, a Tiarna, fé mar is rannpáirteac trí baiste sinn i mbás do mlic beannaite ár slánaiteoir Íosa Críost, gur mar sin a dólacpar sinn in éinead leis trí síoroiúltú dár mianta truaillíte; agus go ngsabaimro tar an uais, agus tar geata an báis, cun ár n-aiséirí lánlúcáirí trína luafóchtsan, o'éas, agus a dólacató, agus o'éirig arís ar ár son, do mlic Íosa Críost ár oTiarna. Áiméan.

Deonaig, a Tiarna, dár cáill a n-aos gráite, meon an creidim agus an misnig, go mbí neart acu faoi coinne na laetanta atá rompu le diongbáilteadct agus le foighe, san beit i mbrón ar nós daoine san dócas, ac le cuimne buíoc ar do mórmáiteas sna blianta

ATÁ ČART, AGUS DOČAS LÁIROIR ACU LE HAČSNA'OMAO
LEO SNA PLAITEASA; AGUS SÍRIMIO É SIN ORT
IN AINM ÍOSA CRÍOST ÁR O'CIARNA. ÁIMEÁN.

¶ NUAIR A ČAGARTO ČUN NA HUAIŠE, FAIO IS ULLMAITEAR AN CORP ČUN
A LEAGĚA SA TALAM, DĚARPARO AN SAČART, NÓ CANPARO AN SAČART
AGUS NA CLĚIRIŠ,

NÍL DÁ O'ČAGANN AS BROINN MNÁ, NAČ ŽAIRIO A
SEAL AR AN SAOL SEO, AGUS NAČ BPAIŠEANN
A ŠÁ DEN BUAIREAM. MAR BLÁT A ČAGANN SÉ
ANIOS, AGUS DAINTEAR MAR BLÁT É; ÉALAIONN
SÉ MAR ÉALAÍOS SCÁIL, AGUS NÍL SEASMAČT
NÁ BUANA'OS ANN.

I LÁR NA BEATA BÍONN AN BÁS INÁR LÁTAIR:
AGUS CÉ A N-IARRAIMIO CABAIR AIR, CÉ AC ČŮ,
A ČIARNA, AR ČUILL ÁR BPEACAÍ O'PEARŠ DE
RĚIR AN ČIRT?

INA AINNEOIN SIN, A ČIARNA DĚA NA NAOPACTA,
A ČOIMĚE ČUMACTAIŠ, A ŠLÁNATEOIR IS MÓ
NAOPACT AGUS TRÓCAIRE, NÁ SCAOIL SINN LE
PIANTA ŽĚARA ŽOIME AN BÁIS ŮRO A BĚOS INA
BÁS AR PEAO NA ŠIORAIOČTA.

IS PEASAC DUIT, A ČIARNA, NA SMAOINTE IS
UAIGNÍ INÁR ŽEROÍ; NÁ O'RUIO DO ČLUASA
TRÓCAIREACA ROIM ÁR N-ACAINIOČA; ÁR ŽCOIMIRCE
ORT, A ČIARNA NA NAOPACTA, A ČOIMĚE ČUMACTAIŠ,
A ŠLÁNATEOIR IS MÓ NAOPACT AGUS TRÓCAIRE,
A BŮREITIM MÓIR NA ŠIORAIOČTA, NÁ LIŠ UAIT
SINN IN UAIR DĚIRIO ÁR SAOIL, AR SON PIANTA
AN BÁIS DÁ MĚRO, NÁ LIŠ DŮINN SCARAO LEAT.

¶ ANSIN, FAIO IS DĚRO ČRÉ Á CAITEAM AR AN ŽCORP AŽ CUIO DEN
MUNTEIR ATÁ I LÁTAIR, DĚARPARO AN SAČART,

O ČOILIŠ DĚA UILEČUMACTAC ANAM ÁR NOIL-
BRÁČAR [ÁR NOILŠIÚRAC] SEO ATÁ SÉALAITE
A ŽLACAČO ČUIŠE PĚIN, UIME SIN, TOIRĚRIMIO

A ČOLAINN [COLAINN] DON TALAM; ČRÉ DON ČRÉ,
LUAIT DON LUAIT, DĚANNAČ DON DĚANNAČ; I
NOČAS DAINGEAN, DIONGBÁILTE NA HAIŠEIRÍ ČUN
NA BEATA ŠIORAÍ, TRÍNÁR O'CIARNA ÍOSA CRÍOST, A
AČRÓS CORP ÁR N-UMLÓIOE ČUN ŽO MBA ČOSÚIL
LENA ČORP ŽLORMAR PĚIN É, DE RĚIR AN TSAOČAIR
NEARTMAIR TRĚINA BPUIL AR A ČUMAS ŽAC UILE NÍ
A ČUR PAOINA ČEANNAS PĚIN.

¶ ANSIN DĚARPAR NÓ CANPAR,

ČUALAS ŽUT Ó NEAM Á RÁ LIOM, SCRIOB,
AS SEO AMAC IS BEANNAITE NA MAIRB A ÉAŠAS
SA ČIARNA; IS EA, DĚIR AN ŠPIORAO; ÓIR
TÁ PAOISEAM ACU ÓNA SAOČAR. TAISP. 14. 13.

¶ ANSIN DĚARPARO AN SAČART,

A ČIARNA, DĚAN TRÓCAIRE ORAINN.

A ČRÍOST, DĚAN TRÓCAIRE ORAINN.

A ČIARNA, DĚAN TRÓCAIRE ORAINN.

ÁR NAČAIR, ATÁ AR NEAM, ŽO NAOPAR O'AINM.
ŽO O'ČAGA DO RÍOČT. ŽO DĚANTAR DO ČOIL
AR TALAM, MAR A DĚANTAR AR NEAM. ÁR
N-ARÁN LAETŮIL TABAIR DŮINN INNIU. AGUS
MAIT DŮINN ÁR ŽCIONTA, MAR A MAITIMIOE DÁ
ŽCIONTAIONN INÁR N-AČARO. AGUS NÁ LIŠ SINN
I ŽCAČŮ; AC SAOR SINN ŮN OLC. ÁIMEÁN.

SAGART.

A DĚA UILEČUMACTAIŠ, ŽO MAIREANN BEO
PARAT ŠPRIO NA NĚAOINE ŠÉALAÍOS SA
ČIARNA, AGUS ŽO MBÍONN ANAMACA NA ŽCREIO-
MEAC, TAR ĚIS A BPUASCAILTE Ó UALAC NA COLAINNE,

PARATSA 1 SÉAN AGUS 1 SONAS; beannaímid do Naomh-Ainm faoi do shearbóntaí uile d'fás an saol seo 1 do creideamh agus do uaman; a dcaimí ort go mba toil leat, de do maitheas grámar, líon do mhuintire tofa a tabairt cun críche san rómhoill, agus do ríocht a luatao; cun go mbí againne, agus acusan a séalais 1 b'piorcreideamh do Naomh-Ainm, lánfóirpeacht agus lánsonas coirp agus anma 1 do b'ioctslóir síoraí, trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN ORCA.

A OIA trócairigh, ádair ár dTiarna Íosa Críost, is aiséirí agus is beata ann; ina mbeir beo an té a creideas, bíod go n-éagann; agus nac b'páigir b'as síoraí an té atá beo agus a creideas ann; a múin dúinn pós, trí-na Naomh-Aspal pól, san beir 1 mbrón, mar d'aoine san d'ócas, faoina b'fuil ina scoilao ann; impím do humál ort, a ádair, sinn a tógáil ó b'as an péaca go beata na fíréanta; cun go b'páigim suaimneas ann ar n-imeacht ón saol seo dúinn, pé mar a fáigean ár mbrádaí [siúr] anseo de réir ár ndócas; agus, le linn na haiséirí coitinn lá an b'ráta, go b'páigpear taitheamhac leat sinn; agus go mbronnfar orainn an beannaíocht sin a labraíos do d'ilmhac lena dtugann grá agus urraim duit, á rá, Tagaisí, a clann beannaithe m'ársa, gabaisí an ríocht atá ullam romuib ó tús an domáin; deonais sin, suím do tú, a ádair trócairigh, trí Íosa Críost ár ndáighe agus ár b'fuascailteoir. Áiméan.

SO RAIB GRÁSTA AR dTiarna Íosa Críost, agus grá de agus cumann an Spioraio Naomh againn anois agus go brá. Áiméan.

¶ Má earlaíonn drocshion, beró sé ceatmáic an Oifis iomlán seo a rá sa Teampall, ac amáin focail an curá in uais .i. Ó toiligh Dia uilecumhachtaí, etc., agus grásta, etc., a'éarpar 1 gcónaí le taob na huaisge.

¶ Ar sroicint na huaisge doib, mura b'fuil an reilig coisricte, a'éarpar an Ministir,

A TIARNA Íosa Críost, a coisrig do a'OLACAO uais saolta; deonais, suím do tú, an uais seo a beannú agus a naomú, go mba háit suaimnis síotac i faoi coinne coirp do shearbónta; trí do trócaire, a slánaíteoir beannaithe, a maitheas agus atá 1 ríocht fairis an ádair agus an Naomhsioraio, don Dia trí saol na saol. Áiméan.

ORD

ADOLACTA LEANAÍ

A BAISTEADÓ.

¶ AR TEAGMÁIL DOIB LEIS AN SCORP AS SEATA NA REILIGE, AGUS IAD AS SIÚL ROIME, PÉ ACU ISTEAC SA TEAMPALL, NÓ I UTREO NA HUAIGE, DÉARPAÍD NÓ CANPAÍD AN SAGART AGUS NA CLÉIRI, AGUS

1S mise an aiséirí agus an beata, veir an Tiarna: an té a creivdeas ionamsa, cé go bpaigir sé bás, dá ainneoin sin beir sé beo: agus cibé ar bit atá beo, agus a creivdeas ionamsa, ní bpaigir sé bás go brác.

nm. eom 11. 25, 26.

1S eol dom go maireann m'fhuascailteoir, agus go seasfaid sé san am atá le teacht ar an talamh: agus bíod go scrinnfid piasta an colainn seo nuair a caitear mo éraiceann, ó mo colainn, ápac, feicfead Dia: ar mo son féin a feicfead é, is iad mo súilese dearcas, agus ní haon duine eile. 16b 19. 25, 26, 27.

ní tugamar don ní linn cun an tsaoil seo, agus is cinnte nac féidir linn don ní breit as. Is é an Tiarna a tug uaid, agus is é an Tiarna a glac cuige; go mba beannaite ainm an Tiarna. 1 Tim. 6. 7; 16b 1. 21.

¶ AR TEACHT ISTEAC SA TEAMPALL DOIB, DÉARPAR AN SALM SEO LEANAS:

Dominus regit me.
Salm 23.

1S é an Tiarna m'aoire: ní féidir easpa d'aon ní beir orm.

Beir mé ar innilt aige i bpáirc féir glais: agus beir sé do mo seola ar bhuac uisce an tsólais.

Iompóir sé m'anam: agus seolfaid sé go cosáin na fíreanta mé as uct a ainm.

Siúd is go siúlfaid trí gleann scáile an báis, ní baol dom an t-olc: óir bíonn tusa i mo coimhdeacht; is iad do bata agus do bacall mo sólas.

Feisteoid tú boru romam ar neamhcead luict mo buarta: doirt tú ola ar mo ceann, agus beir mo cupán lán.

Ac beir do cartanaict agus do trócaire do mo leanúint ar fear do shaoil agus mo laetanta: agus beir mé i mo cónaí i tteac an Tiarna go brác.

Glóir don Aitair, agus don Mac: agus don Spiorad Naomh;

Mar a bí ar dtús, mar atá anois, agus mar a beas go brác: trí shaoil na saol. Áiméan.

¶ ANSIN LEANPAID AN LÉAC ATÁ AR PÁIL SA CÉATRÚ CAIBRIL DEN CÉAD EIPISTIL LE NM. PÓL CUN NA UTESALÓNAS.

I TEASAL. 4. 13.

A BRÁITRE, níor maic liom sib a beir in ainbíos i tteab na ndaoine atá ina scoola, cun nac mbeir cuma oraib, mar bíos ar daoine eile atá gan dócas. Óir má creidimid sur éas íosa agus sur aiséirig sé arís, ar an gcuma sin is ea a tabarfaid Dia in éineacht leis iadosan a colaios in íosa. Óir deirimid é seo lib de réir briatair an

TIARNA, sinne atá beo, atá fágta go teacht an TIARNA, nac mbeid tosaic agaimn ortusan a cólaíós. Óir tiocfaid an TIARNA ó na flaitheasa anuas le gáir, le gúc an ardaingil, agus le glóir stoic Dé: agus is iad na mairb i gCríost is túsce a éireos: ina dhiaid sin tógfaid cún na néalta in éineacht leo sinne atá fágta beo, cún dul i ndáil an TIARNA sa spéir: agus beimid mar sin go síoraí i bpochair an TIARNA. Tá brí sin cuirigí misneac ar a céile leis na briattra seo.

nó,
Caisp. 21. 3.

CUALAS glór aró ó neam á rá, breachnaig, tá pailliún Dé para daoine, agus cónóir sé ina bpochair, agus beirsean ina bpobal aise, agus beid Dia féin ina bpochairsean; agus ina Dia ortu. Agus glanfaid Dia gac uile deor óna súile; agus ní beid bás ann feasta, ná cuma, ná caoi, agus ní beid a tuillead pianpáise ann: óir cuaid a raib ann ceana ar ceal. Agus dúirt an té a bí ina suí sa rícaítoir, breachnaig, déanaim gac uile ní as an nua. Agus dúirt sé liom, Scríob: óir is fírinneac, dílis na briattra seo.

¶ Nuair a tagaíod cún na huaige, faid is ullmaítear an corp cún a leagta sa talamh, déarfaid an Sasart, nó canfaid an Sasart agus na cléirig,

NÍL dá dtagann as broinn mná, nac gairid a seail ar an saol seo, agus nac bfaigean a sá den buaireamh. Mar blát a tagann sé aníos, agus baintear mar blát é; éalaíonn

sé mar éalaíós scáil, agus níl seasmaic ná buanaíós ann.

I LÁR na beata bíonn an bás inár láchair: agus cé a n-iarraimid cabair air, cé ac tú, a TIARNA, ar tuill ár bpeacaí o'fearg de réir an éirt?

Ina ainneoin sin, a TIARNA Dia na naofacta, a Coimde cumactaig, a Slánaitheoir is mó naofact agus trócaire, ná scaoil sinn le pianta géara goime an báis úo a bíos ina bás ar fead na síoraíocht.

Is peasaic duit, a TIARNA, na smaointe is uaigní inár gcoir; ná druio do éluasa trócaireaca roim ár n-acainíoca; ár scoimrice ort, a TIARNA na naofacta, a Coimde cumactaig, a Slánaitheoir is mó naofact agus trócaire, a Breitim móir na síoraíocht, ná lig uait sinn in uair deirid ár saoil, ar son pianta an báis dá méir, ná lig dúinn scarad leat.

¶ Ansin, faid is beid an cré á caiteam ar an gcorp as cuir den muintir atá i láchair, déarfaid an Sasart,

O TOILIG Dia uilecumactac anam an lumb gráite seo, atá séalaithe, a glacad cuige féin, uime sin, toirbrimid a colainn [colainn] don talamh; cré don cré, luait don luait, deannac don deannac; i ndócas daingean, diongbáilte na haiséirí cún na beata síoraí, trínár dTIARNA Íosa Críost, a achrós ár gcorp somarpa, cún go mba cosúil lena corp glóirhar féin é, de réir an tsaochair neartmair trína bfuil ar a cumas gac uile ní a cur faoina ceannas féin.

¶ Ansin déarfpar nó canpar,

IS IAO SEO A LEANAS AN TULAN CIBE ÁIT INA
DÉANN SÉ. AGUS NÍ BPUARTAS CEALG INA
MBÉAL: OIR ATÁIO SAN SMÁL I BPIANAISE RÍ-
CATAOIREAC DÉ.

TAISP. 14. 4, 5.

¶ Ansin déarfparó an SAGART,

A TÍARNA, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN.

A CRÍOST, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN.

A TÍARNA, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN.

AR NÁDAIR, ATÁ AR NEAMH, SO NAOPAR O'AINM.
SO DTAZA DO RÍOCT. SO D'EANTAR DO TOIL
AR TALAMH, MAR A D'EANTAR AR NEAMH. AR N-ARÁN
LAETÚIL TABDAIR DÚINN INNIU. AGUS MAIT DÚINN
AR SCIONTA, MAR A MAITIMIDE DÁ SCIONTAÍONN
INÁR N-AGAIR. AGUS NÁ LIS SINN I SCATÚ;
AC SAOR SINN ÓN OLC. ÁIMEÁN.

¶ Ansin déarfparó an SAGART CEANN AMHAIN DE NA HORTANNA SEO
LEANAS, NÓ IAO ARAON:

ATÍARNA ÍOSA CRÍOST, A GLAC LEANAÍ BEAGA
IO UCT AGUS A BEANNAIS IAO; OSCAILSE
AR SÚILE, GUÍMIO TÚ, I DTREO SO DTUIGIMIO
SUR GLACAIS AN LEANU SEO IN UCT DO GRÁ, AGUS
SUR BEANNAIS É [1] LE BEANNACTA DO CAOIM-
CINEÁLTAIS; TUSA, A MAIREAS AGUS ATÁ I RÍOCT
LEIS AN ADÁIR AGUS LEIS AN NAOMSPIORAO,
DON-OIA, TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

AOIA, A FOINSE NA BEACTA, SUR DIAHAIR DO
SLITE AGUS SUR ÉACTAC DO SAOTAR; NAC
SCRUTÁIONN NÍ AR BIT SAN AIRO, AGUS A BPUIL

GRÁ AGAT D'AR CRUÇAIS; TABDAIR SOLÁS O'ANAMACA
DO SEIRBÍSEAC AGUS IAO PAOI LEAN LE CUMÁ I
NOIAIO BÁIS AN LINU SEO; AGUS DEONAIŞ SO
MBA HÉ MÉIO A NGRÁ AGUS A BPONAIM DUIT
ABUS, SO BPAISIO IN ÉINEACT LEIS [LÉI] PAOI
DEOIO COMLIONAO DO GEALLTANAS, AGUS SO N-ÉAO-
AITEAR IN IOMLAINE DO GLÓIRE IAO I DO RÍOCT
SÍORAÍ; TRÍ LUÁIOCT DO MÍC, AR SLÁNAITEOIR
ÍOSA CRÍOST. ÁIMEÁN.

SO RAIB GRÁSTA AR DTÍARNA ÍOSA CRÍOST,
AGUS GRÁ DÉ, AGUS CUMANN AN SPIORAIO
NAOIM AGAIMN ANOIS AGUS SO BRÁC. ÁIMEÁN.